உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்

சென்னை, சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின்
மாதத் தமிழ்ப் பத்திரிகை

மலர் ஆறு

1933

பத்திராசிரியர்:

ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், பி. ஏ., பி. எல்.,
அட்வகேட், சென்னை.

உதவிப் பத்திராசிரியர்:

அ. சோமசுந்தர செட்டியார், எம். ஏ.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்,
150, கோவிந்தப்ப நாய்க்கன் தெரு, ஜார்ஜ் டவுன், சென்னை.

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

சித்தாந்தம் ஆறுவது மலரின் உள்ளுறை

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

ACC·NO·43418

சித்தாந்தம்

"ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானதுந வாணியை உள்நாடு"

மலர் ௬	ஆங்கீரச ஆண்டு தைத் திங்கள் 1933 ஆ ஜனவரிமீ	இதழ் ௧

சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின்

இருபத்தேழாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில்

சைவத்திருவாளர் - மா. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள் நிகழ்த்திய

தலைமைப் பேருரை

(திருவிற்கோலம்—30, 31-12-32, 1-1-33)

விநாயகர் வணக்கம்

எடுக்கு மிவ்வுரை யின்றமிழ் வாயிலா
நடக்கு நற்றிறன் நன்குவந் தெய்திடும்
தடக்கை யைந்தொடு தாழ்செவி யும்முடைக்
கடக்க ளிற்றன் கழல்கருத் துன்னவே.

சிவநேயச் செல்வர்களே!

சைவசித்தாந்த மகா சமாஜ இருபத்தேழாவது ஆண்டு நிறைவு விழாப் பேரவைத் தலைமைப்பதவி எனக்கு அளித்ததற்காக, சமாஜத்தாருக்கு எனது தாழ்மையான வணக்கத்தை உரியதாக்குகின்றேன். இதற்கு முன் இப்பதவியானது பல்வகையாலும் மேன்மை படைத்த கண்ணியமான பெரியார்களால் வகிக்கப்பெற்று அப்பதவிக் குரியதான கடன் செவ்விதாய் ஆற்றப்பட்டுவந்தது. அத்தகைய பதவியில் அமர்தற்குக் கலைபயில் தெளிவும் கட்டுரை வன்மையு மில்லாத யானோ தகுதியுடையேன்? இந்த ஆண்டு சமாஜத்தார் என்னைத் தேர்தற்கு சமயப் பற்றுடன் முதுமைபற்றி நிரம்பிய உலகியல் அநுபவ அறிவும் எனக்கு இருக்கும் என்ற அவர்கள் நம்பிக்கையே முக்கியமான காரணமா யிருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். அதனோடு நான் பழமை போற்றுகிறவர்களுடைய வயதை உடையவ னாயினும், தக்க புதிய முறைகளையும் தழுவிக்கொள்கிற கருத்துடையவன் என்று அவர்கள்

கருதியிருத்தலும் ஒரு காரணமா யிருக்கலாம். காரணம் யாதாயினு மாகுக; சமாஜத்தார் என்னைத் தலைமைப் பதவிக்குத் தேர்ந்து அத்தேர்தலை எனக்குத் தெரிவித்தபின், நான் அவர்கள் கட்டளையிட்ட மக்கட்பொது நலப் பணியை இறைவனது அருட்டுணை கொண்டு என்னுல் இயன்ற அளவில் ஆற்றக் கடன்பட்டுள்ளேனே யன்றி, அவர்களுடைய தேர்தலைக் குறைகூறி அப்பணியை மறுக்கச் சிறிதும் உரிமை யுடையேன் அல்லேன். அதுவன்றி நான் அவ்வாறு மறுத்தால் ஒரு சிறந்த மக்கட் பொதுநலப்பணி ஆற்றக் கிடைத்த அரிய சமயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாது இழந்துவிட்ட பழியையும் உடையவனுவேன். ஆதலின் இச் சிறந்தபணி எனது தகுதிக்கு உரியதன்றாயினும், சிறியேனுகியநான் அதனை என் தரத்து அளவில் இயற்ற ஒப்புக்கொண்டு அறிஞர் பலர் குழுமி யிருக்கும் இப்பேரவைக் கண் நின்றுள்ளேன். இங்கே கூடியிருக்கும் அறிஞர்கள் இந்த மூன்று விழா நாட்களிலும் அவர்களுடைய மன மொழி மெய்களால் என்னுடன் சேர்ந்து ஒத்து உழைத்தும், சமயம் நேர்ந்தபொழுது எனக்குப் பலவகையில் உதவி புரிந்தும், எனது தகுதிக் குறைபாட்டினை நீக்கி, நான் எடுத்துக் கொண்ட பணி செவ்விதின் நிறைவேறும்படி செய்ய நான் அவர்களை மிக்க தாழ்மை யுடன் வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். உலகிற்கு முழுமுதற் றலைவன் இறைவன். அவனே எல்லா உயிர்களுக்கும் இன்பம் அளிக்கும் உண்மைச் சபாநாதன். உலக வாழ்வில் குடும்பம், குடி, குலம், சாதி, வகுப்பு, நாடு, அரசியல் அதிகாரங்கள் முதலிய பல்வகை இடங்களில் தலைமை பூண்டு பல் வகைத்தொகுதி மக்களுக்கும் பிற உயிர்களுக்கும் இன்பம் அளிக்கும் செயலை மேற்கொண் டொழுகுகிறவர் அவ்விறைவனுடைய தலைமையை அறிந்து உணர்ந்து அத்தலைமைக்குள் அடங்கி நின்று பணிசெய்தாலொழிய அவர்கள் பணி செம்மையாய் நடைபெருது. இறைவனுடைய முழுமுதற் றலைமையைச் சிறிது உணர்ந்த எனது உள்ளத்தினுள்ளே 'நான்' விலகி நிற்க, இறைவன் விளங்கி நின்று உணர்த்தி இப்பேரவைச் செயல்களை மூன்று நாட்களிலும் நிகழ்த்துவிப்பானுக. நான் அவனை எனது மனமொழி மெய்களால் வணங்குகிறேன்.

எனது கடமை:—நான் செய்யும் இப்பேருரையில் முதலாவது சைவ சமயத்தைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். சைவ சமய உண்மைகள் வடமொழி வேதாகமங்களிலும், தமிழ்ப் பதினுன்கு சித்தாந்த நூல்களிலும், பன்னிரு திருமுறை நூல்களிலும் விரிவாய்க் கூறப்பட்டுள்ளன. அவ்வுண்மைகளில் சிறப்பான உண்மைகள் சிலவற்றையே இங்கே பேச நினைக்கின்றேன். இரண்டாவதாக, சமாஜ அமைச்சர் அவர்கள் எனக்கு அறிவித்தபடியிலும், நான் கருதுகிறபடியிலும் இக்காலத்து நமது தாய் நாடாகிய பாரத நாடு முழுவதும் மிக்குப் பேசப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வருகிற தீண்டாமையைப்பற்றிப் பேசுதல் நமது நாட்டுப் பெருமக்கள் நலத்துக்கு இன்றியமையாதது. இப்பேரவையில் சைவப் பெருமக்களாகிய நாம் இச்சந்தர்ப்பத்தில் தீண்டாமையைப்பற்றி ஆய்ந்து வகையறச் சூழ்ந்து ஒரு முடிவான தீர்மானம் செய்யவில்லையானுல் நமது நாட்டுக்கு நாம் செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்யாத குற்றத்திற் குள்ளாவோம். ஆதலின் சிவநேயச் செல்வர்களாகிய நீங்கள் அதனைப்பற்றி ஒரு முடிவான தீர்மானம் செய்யும் வண்ணம் அதன் சார்பாயும் அதற்கு மாருயும் இருதிறத்தாரும் கூறுகின்ற காரணங்களை எனக்குத் தெரிந்த வளவில் உங்கள் முன்னே கூறுதல் எனது கருத்து. நீங்கள் செய்யும் தீர்மானம் எல்லா உயிர்களுடைய இன்ப நலத்தையுங் குறியாகக் கொண்டிருக்கிற சைவசமய உண்மை

களைப் பின்பற்றி யிருக்கவேண்டு மாதலின் அத்தீர்மானத்துக்குச் சம்பந்தப் பட்டதாயுள்ள சைவசமய உண்மைகளையும் சைவசமயத்தைப்பற்றி நான் பேசும் பகுதியில் கூறித் தங்களுக்கு நினைப்பூட்டுகின்றேன்.

சைவசமயம்:—உலகில் வாழும் பல தர அறிவு நிலைகளிலுள்ள பல வகை மக்களுக்கு வழிகாட்டியாய்ப் பல சமயங்கள் உள. அவற்றுள் அறிஞர்களால் சிறந்தனவாகக் கூறப்பட்ட சமயங்கள் ஐந்து; அவை இந்து சமயம், புத்த சமயம், சோராஸ்டிர சமயம், (பார்சிகர் சமயம்) கிறிஸ்து சமயம், மகம்மதிய சமயம் என்பன. இவ்வைந்து சமயங்களில் இந்து சமயமே பிறசமயங்களை விலக்காது தனது இனத்துக்குச் சேர்ந்த சகோதர சமயங்களாகத் தழுவிக்கொள்ளும் சமயம். அதனால், பிறசமயிகளைத் தன்னிடம் வலுச்செய்தாவது பலவகையில் ஆசை காட்டி இழுத்தாவது சேர்த்துக்கொள்கிற சமயமாற்றுமுறை பிறசமயங்களி லிருப்பதுபோல இந்து சமயத்திலில்லை. இந்த இந்து சமயத்தில் ஸ்மார்த்தம், வைணவம், மாத்துவம், சைவம் என நான்கு பெரும் பிரிவுகளுள்ளன. இந்த நான்கு பிரிவுகளும் முறையே கேவலாத்துவிதம், விசிட்டாத்துவிதம், துவிதம், சுத்தாத்துவிதம் என்ற நமது நாட்டிலுள்ள நான்கு தத்துவங்களையும் தழுவியுள்ளன. நமது சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்த சுத்தாத்துவித தத்துவத்தில், கேவலாத்துவித தத்துவத்தைச் சேர்ந்த அபேத நிலையும், விசிட்டாத்துவிதத்தைச் சேர்ந்த பேதாபேத நிலையும், மாத்துவத்தைச் சேர்ந்த பேத நிலையும் அடங்கியுள்ளன. இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் இறைவனுக்கும் உயிருக்குமுள்ள தொடர்பு இன்னது. எனக்குறிக்கின்றன. சுத்தாத்துவிதமானது, தன்கண் பிறமூன்று தத்துவங்களும் அடங்கத் தான் அவை ஒவ்வொன்றினுடைய தனி நிலைக்கும், மூன்றும் சேர்ந்த தொகுதி நிலைக்கும் மேம்பட்டு விளங்கித் திகழ்கின்றது. இந்த உண்மையை இங்கே விளக்கப் புகின் அதனால் இப்பேருரை அளவு கடந்து விரியும். சைவ சமயத்துக்கும் அதனுடைய சகோதர இந்து சமயங்களுக்குமுள்ள சம்பந்தம் காட்டவே இது இங்கே கூறப்பட்டது.

சைவ சமயம் உலக வாழ்க்கைக்கு சிறந்த வழி காட்டியாயுள்ளது:—சைவ சமயம் என்ற சொற்றொடர் சைவம் சமயம் என்ற இரண்டு தமிழ்ச் சொற்களாலாகியது. சைவம் என்பது சிவசம்பந்தமுள்ளது என்றும், சமயம் என்பது நெறி என்றும் பொருள்படும். சிவம் என்ற சொல் நன்மை அல்லது இன்பம் என்று பொருள்படும். சுருங்கக்கூறின் சைவசமயம் என்ற சொற்றொடர் உயிரைச் சிவத்துடன் (இன்பத்துடன்) சம்பந்தப்படுத்தும் நெறிஎன்று பொருள்படும். சிவமானது பிறப்பிறப்பில்லாத நித்தியத்துவமும் பேரறிவும் பேரின்பமும் உடைய தனிப்பொருள். அது, சச்சிதானந்தப் பொருள் அல்லது உண்மை அறிவின்பப் பொருள் என்று கூறப்படும். உலகவாழ்க்கையில் பிறப்பிறப்புக்களாலாகிய அநித்தியத்துவத்தையும் சிற்றறிவினையும் சிற்றின்பத்தையுமுடைய உயிரானது சார்ந்த பொருளின் தன்மையை அடையுமியற்கையதாதலின், மூன்று வகையினுமுள்ள தனது குறைவு நீங்கி நிறைவை அடைதற்குச் சிவத்தினைச் சார்தல் வேண்டும். இங்ஙனம் சிவத்தினைச் சார்தல் அல்லது பேரின்பம் அடைதலே உலகவாழ்க்கையினது குறிக் கோளாகும். உயிரானது இந்தக்குறிக்கோளை அடைதற்கே சைவசமயம் சிறந்த நெறியாக அமைந்துள்ளது. சைவ நெறியானது இந்தக் குறிக்கோளைப் பகுத்தறிவுடைய மக்களுயிர் உலகவாழ்க்கையில் அடையச் செய்தற்கு விலகாத பயனுடன்கூடிய நியமம் ஒன்று இன்றியமையாது வேண்டப்படுவது. இந்த நியமம் 'வினைச்சட்டம்' என்று கூறப்படும்.

வினைச்சட்டமானது அவரவர்செய்த வினையின் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களை, அவரவரே போமல் நுகரும்படி செய்து, உயிர்களுக்கு அவைகள் அநுபவ அறிவு கைவரப்பெற்றுப் பேரின்பமடையப் பக்குவமுண்டு பண்ணுகின்றது. இங்ஙனம் உயிர் பக்குவம் அடைதற்கு ஒரு பிறப்பு வாழ்நாள் சிறிதுங் காணாது. பல பிறப்புகள் வேண்டப்படும். உயிர்கள் உலக வாழ்க்கையில் நல்வினை தீவினைகளைச் செய்தும் முன் செய்த வினையின் பயனாக இன்பதுன் பங்களை நுகர்ந்தும் அடைகிற பருவத்தினால் வளர்ச்சி (Evolution) உடைய வாகின்றன. இந்த வளர்ச்சியானது மேற்கு நாட்டு அறிஞர் கூறும் உடல் வளர்ச்சி மாத்திரம் அன்று; உயிர் வளர்ச்சியும் அதற்குத் தக்கவாறு பொருந்தும் உடல் வளர்ச்சியும் சேர்ந்த வளர்ச்சியே இது. ஆகவே, உயிர் தனுகரண புவன போகங்களோடு கூடிய உலக வாழ்க்கையில் படி முறையாக அநுபவ அறிவு முதிர்ந்து பக்குவம் அடைதற்கு உயிர் வளர்ச்சி முறைமையும், (Scul - evolution Scheme) வினைச்சட்டமும், பல பிறப்புண்மையும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவன. இம்மூன்றினையும் உடையன வல்லாத சமயங்கள் சமய இலக்கணத்திற் குறைபாடுடையவை. சைவ சமயம் இம் மூன்று முறைமைகளையும் உடையதாதலின் சமய இலக்கணம் நிரம்பப் பெற்றுள்ளதாய் உலக வாழ்க்கையில் மக்களுக்குச் சிறந்த வழி காட்டியா யமைந் துள்ளது.

சைவ சமயத்தினது வியாபகத்தன்மை:—சைவ சமயம் நிரம்பிய சமய இலக்கணம் அமையப் பெற்றுள்ளதாயிருத்தல் பற்றி வியாபகத்தன்மையும் உடையதாயிருக்கின்றது. வியாபகம், நிறைவு என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். சைவ சமயத்திற் கூறப்பட்ட கடவுள், கடவுளுக்குரிய முழு இலக்கணமும் வியாபகத்தன்மையும் உடையவனா யிருத்தல்போல, அவனை அடைதற்கு வழி காட்டும் சைவ சமயமும் முழு இலக்கணமும் வியாபகத்தன்மையும் அமைந்துள்ளது. சைவ சமயத்தில் கடவுள் மெய், மெய்ப்பொருள், உண்மை, வாய்மை, செம்பொருள் முதலிய பெயர்களாற் கூறப்படுகின்றான். உலகில் மலமறைப்புண்டு தத்துவங்களில் விளங்கும் ஏகதேச உண்மைகளுக்கெல்லாம் (Phenomenal truths) அவனே ஆதாரமான தனி உண்மையாயிருக்கின்றான் (Absolute Truth). அவன் அன்றி எந்த உயிர்ப் பொருளாவது உயிரில் பொருளாவது தோன்றி விளங்கவும் இயங்கவும் செய்யாது. ஆயினும் அவன் இவ்விரு பொருள்களிலும் அடங்காமல் அவற்றிற்கு மேற்பட்டு மிருக்கின்றான். எந்தச் சமய உண்மையும் அவனுடைய வியாபக விளக்கமின்றி உலகில் விளங்காது. எந்தச் சமயக் கடவுளும் எந்தச் சமயப் பெரியாரும் அவனுடைய வியாபக விளக்கம் இன்றி உலகில் விளங்கார்கள். பலதர அறிவு நிலைகளையுடைய பலவகை மக்களுக்குத் தக்கவாறு பல்வகைத் தத்துவங்களில் விளங்கும் பலதர அறிவு நிலைகளையுடைய சமயங்களும் வேண்டப்படுவன. ஒரே சமயம் எல்லா மக்களுக்கும் பொருந்தாது. ஆதலின் இந்த உண்மையை அறிந்த சைவசமயத்துக்குப் பிற சமயங்களோடு சிறிதும் பிணக்கு இல்லை. எச்சமயத்தார் எப்பெயரால் எக்கடவுளை எக்கோலத்தில் எவ்வழியில் வணங்கினும், அவ்வணக்கம் உண்மையாயிருப்பின், கடவுள் அவ்வணக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு வணங்குகிறவர்களுக்கு அவரவர்கள் அறிவு நிலைக்குத் தக்கவண்ணம் அவ்வக்கடவுளை அதிட்டித்து நின்று அருள் செய்கின்றான். உலகில் வாழும் பல சமய மக்கள் இணங்கி வாழ்ந்து உலக இன்பம் அடைதற்கு வலிய தடையாயிருக்கிற சமயப்பொறுமையின்மைக்குச் சைவசமயத்தில் சிறிதும் இடமில்லை. சைவசமயத்தின் வியாபகத் தன்மை பற்றியே அது எவ்வுயிர்க்கும் எனைத்தானுந் தீங்கு செய்தலை

விலக்குவதுடன் எல்லா உயிர்களும் இன்பநலம் அடையும் வண்ணம் இயன்றவளவு அறம் செய்யவேண்டும் என்றும் விதிக்கின்றது. புலாலுணவு விலக்கப்பட்டதும் அக்காரணம் பற்றியே. மேலும் மனிதனுக்குக்கீழுள்ள பிராணிகளும் கீழான நிலையில் உயிர் வளர்ச்சியடையும் ஆன்மாக்களாயிருத்தலால் அவைகள் வாழ்நாள் முடிவுவரை அடையப் பெறும் உயிர் வளர்ச்சியைத் தடுத்து, இடையிலே புலாலூண் பொருட்டு அவைகளைக் கொல்லுதல் இறைவனுடைய கருத்துக்கு மாறான பாவச் செயலாகும். சைவ சமயப் புறம்பேயுள்ள ஒருவன் அதனகத்தே தீக்கை முறையிற் புகுந்து அச்சமய நலமடைதற்கு அவனிடம் வேண்டப்படுவன, தகுதியும் ஆர்வமுமேயாம். சாதி, குலம், பால் (Sex), அதிகாரம், பதவி முதலிய உலக வேற்றுமைகளிலெதுவும் தீக்கை பெற்றுச் சைவசமய வரம்புக்குட் புகுதலுக்குச் சிறிதும் தடையாகாது. மக்களில் இளைஞர், முதியர், நோயாளி முதலிய உடல் வலி மனவலி குறைந்தவர்களுக்கும் அவரவர்களுக்குத் தக்கவாறு தீக்கை கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சைவசமயத்தினது இயற்கைத் தன்மை :—வியாபகத் தன்மைபற்றி சைவசமயத்துக்கு இயற்கைத் தன்மையும் அமைந்துள்ளது. இறைவன் தனது சத்தியினால் உலகிலெங்கும் விளங்குதலே இயற்கையாகும். இயற்கை என்ற சொல்லானது இயல் என்ற சொல்லுடன் கை என்ற தொழிற்பெயர் விகுதி சேர்ந்து ஆயது. இயல் என்ற சொல்லும் இய என்ற பகுதியுடன் தொழிற் பெயர் விகுதி அல்சேர்ந்து நிலைமொழி ஈற்றுயிர் கெட்டு ஆயது. இயல் இயற்கை என்ற இரண்டு சொற்களும், இயபு இயல்பு என்ற சொற்களும் ஒரு பொருளன. உலகை இயக்குதல் செய்கிறவன் என்னும் பொருளில் இயவுள் என்ற சொல் பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர்களால் இறைவனுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அவ்வாறே இயல் இயற்கை என்ற சொற்களும் இறைவன் உலகை இயக்கும் செயற் றன்மை என்று பொருள்படும். பகுத்தறிவுடைய மக்கள் இறைவனை யறிந்து உய்தற்பொருட்டே அவனது அருட் சத்தி உலகத்தை இயக்குந் தன்மையாகிய இயற்கையில் விளங்குகின்றது. உலகப் பருப்பொருள்களில் விளங்கும் இயற்கைச் சத்தியினை மேற்கு நாட்டு இயற்கை ஆராய்ச்சியாளர்கள் தங்கள் முயற்சியாலும் நுண்ணிய அறிவாலும் கண்டுபிடித்து நீராவிக் கப்பல், நீராவி வண்டி, மின்சார விளக்கு முதலிய பல வழிகளில் மக்கள் நலத்தின் பொருட்டு உபயோகித்து வருகிறார்கள். உயிர்களுடைய நலத்துக்குக் கேடு பயக்கும் எச்செயலும் இயற்கைக்கு ஒத்தது ஆகாது. ஆனால் அவர்கள் அக்கடவுட் சத்தியை இயற்கைக்கு மாறாகப் போர் முனையில் மக்களைக் கொல்லும் பொருட்டும் உபயோகித்து வருகிறார்கள். சைவசமயம் இயற்கைத் தன்மை உடையது ஆதலின், அவர்கள் சென்ற முந்நூறு நானூறு ஆண்டுகளில் இயற்கை ஆராய்ச்சியால் அறிந்த உண்மைகள் சைவசமய நூல்களில் நீண்ட காலத்துக்குமுன் கூறப்பட்ட உண்மைகளுடன் ஒத்திருக்கின்றன. எடுத்துக் காட்டுகளாகச் சில இங்கே நான் கூறுகின்றேன். உலகப் பொருள்கள் ஒரு நிலையிலிருந்து வேறொரு நிலைக்கு மாறுமே அன்றி ஒருகாலும் அழியா என்ற உண்மையும் (nothing is lost) சத்தியும் அவ்வாறே அழியாது என்ற உண்மையும் (no energy is lost) சைவசமய நூலிற் கூறப்பட்ட சற்காரிய வாதத்துக்கு ஒத்துள்ளன. உலகில் விளங்கும் ஒரே சத்தி அது தோன்றும் இடவகையால் வெப்பம், ஒளி, ஒலி, மின்சாரம் முதலிய பல சத்தித் தோற்றங்களாய் விளங்குகின்றது என்று ஏறக்குறைய ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர்களால் கூறப்பட்ட உண்மை நீண்ட காலத்துக்கு முன்னே சிவஞான சித்தியார் முதலிய

நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. நூல அணு (Atom) பிரிக்கப்படும் தன்மையுடையது என்று ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுகளாக அவர்கள் கண்டுபிடித்துக் கூறும் உண்மையானது நீண்ட காலத்துக்கு முன்னே சைவ சமய நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே சூக்குமத்தில் ஒளியாய் விளங்கும் சத்தி தூலத்தில் ஒலியாய் விளங்குகின்றது என்ற உண்மையும் முன்னமே சைவசமய நூல்களிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சைவப் பெரியார்கள் தங்களில் விளங்கும் அருள் அறிவால் மேலான நிலையில் நின்று கீழ்நோக்கி எளிதில் அறிந்த உண்மைகளை மேற்குநாட்டு ஆராய்ச்சியாளர் தங்கள் நுணுகிய ஆராய்ச்சி அறிவால் தொலைநோக்காடி (telescope) பெருநோக்காடி (microscope) முதலிய நுண் கருவிகளைத் துணைக்கொண்டு மிக்க கடுமுயற்சியால் கண்டுபிடித்து அறிகிறார்கள். அவர்கள் முயற்சியும் திறனும் வியக்கத்தக்கனவே. அவர்கள் சைவசமயத்திற் கூறப்பட்ட மாயாதத்துவக் கூறுபாடுகள் முதலிய பல உண்மைகளை இன்னம் அறியமாட்டார்கள். அருள் அறிவாலன்றி எத்துணை நுணுகிய ஆராய்ச்சி அறிவாலும் அவைகள் அறியத்தக்கன வல்ல.

மேலே கூறியவாறு சைவசமயமானது இயற்கைக்கு ஒத்துள்ள சமயமாயிருத்தலினால் அதன் உண்மைகளைப் பின்பற்றி ஒழுகிவந்த பண்டைத்தமிழ் மக்களுடைய ஒழுக்கமும் இயற்கைக்கு ஒத்துள்ள ஒழுக்கமா யிருந்தது. பண்டைத் தமிழர்களுடைய தனி ஒழுக்கமும் கூட்ட ஒழுக்கமும் (Social Conduct) இயற்கைக்கு ஒத்துள்ளனவாயும் அதுபற்றிச் சிக்கலில்லாத எளிமையாயு மிருந்தன என்பது, பண்டைத்தமிழ் இலக்கிய நூல்களாலும், இலக்கண நூல்களாலும், பழைய கல்வெட்டு எழுத்துக்களாலும், கிராமங்களில் மக்கட் பொதுநலத்தின் பொருட்டு அவர்கள் செய்திருந்த ஏற்பாடுகளினாலும் நாம் நன்கு அறியலாம். இயல் என்ற தமிழ்ச்சொல் ஒழுக்கம் என்ற பொருளில் பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர்களால் வழங்கப் பட்டு வந்திருத்தலே அவ்வுண்மையைக் குறிக்கும். பல மக்கள் சேர்ந்து கையினால் செய்யப்பெறும் பொருள்களை, இயற்கைச்சத்தி அறிவாலும் இயந்திரத்தினது உதவியாலும் ஒரு மனிதன் செய்யக்கூடிய திறம்படைத்த இந்த நாகரிககாலத்தில் மேற்கு நாட்டில் நாம் காண்கின்ற அரசியற் சிக்கல்கள், பொருளாதாரச் சிக்கல்கள், பன்னூறாயிரம் மக்கள் வேலையில்லாமல் உணவின்றி வருந்துதல் முதலிய துன்பங்க ளெல்லாம் அந்நாட்டு மக்கள் இயற்கைக்கு மாறாக ஒழுகும் ஒழுக்கத்தினாலேயே உண்டாயிருக்கின்றன. மேற்கு நாடுகளிலும் நமது இந்திய நாட்டிலும் இக்காலத்தில் பலதுறைகளிலும் மலிந்துவிளங்கும் சூது, வஞ்சனை, ஏமாற்றம், நடிப்பு, கரவுச் சூழ்ச்சி முதலிய பலதீய பண்புகள் வழியிலுண்டாகும் ஒழுக்கங்களும் இயற்கைக்கு மாறானவைகளே. உலகப் பெருமக்கள் இயற்கை வழிக்குத் திரும்பி ஒழுகினாலொழிய அவர்களுக்கு உலகில் இப்பொழுது உள்ள துன்பம் நீங்கி இன்பம் உண்டாகாது. பல உறுப்புகள் அமைந்த உடலினது இயற்கையை அறிந்து அவ்வறிவுக்குத் தக்கவாறு ஒழுகுதல் உடல்நலத்துக்கு இன்றியமையாததுபோல், பல பகுதி மக்கள்வாழும் உலக இயற்கையை அறிந்து அவ்வறிவுக்குத் தக்கவாறு எல்லாப் பகுதி மக்களும் ஒழுகுதல் உலக நலத்துக்கு இன்றியமையாதது. மக்கள் இந்த உண்மையை அறிந்துகொள்ளுதற் பொருட்டே உலகில் எங்கும் அவர்களுக்கு இப்பொழுது துன்பங்கள் உண்டாயிருக்கின்றன.

சைவசமயத்தின் செயல்முறைத் தன்மை:—சைவசமயமானது மேலே கூறியபடி மக்களுக்கு வழிகாட்டியா யிருத்தலினாலே அதன் உண்மைகள் கொள்கைகளாக (Theories) மாத்திரம் அறியப்படுதலினாலே அவர்களுக்கு

உலக வாழ்க்கையில் யாதொரு நற்பயனு முண்டாகாது. அவர்கள் அந்த உண்மைகளைத் தங்கள் ஒழுக்கத்தில் நடைபெறச் செய்தால் மாத்திரம் வாழ்க்கைக்குரிய நற்பயனை அடைவார்கள். மக்கள் உலக வாழ்க்கையில் உலக போகத்தை ஈட்டுதலிலும் நுகருதலிலும் தங்கள் வேட்கை யறிவுச் செயல்களை இயற்கை வழியில் அதாவது அறவழியில் நிகழ்த்துதலினாலே அவ்வேட்கை அறிவுச் செயல்கள் மேலும் மேலும் திருந்தப்பெற்று மேலே கூறிய உயிர் வளர்ச்சி அடைந்து முத்திநெறி வாழ்க்கையிற் புகுதற்குப் பக்குவம் பெறுகிறார்கள். அவர்கள் இவ்வாறு முத்திநெறி வாழ்க்கையிற்சென்ற பின் உண்மைச் சரியை கிரியை யோகம் ஞானமாகிய படிமுறைகளில் தங்கள் திருந்திய வேட்கை அறிவுச் செயல்களைப் பயன் கருதாது நிகழ்த்தித் தங்களிடம் அருட்சத்தி மேலும் மேலும் பதியப்பெற்று முற்றிலும் அறியாமையினின்று நீங்கித் தீவிர தர மெய்யுணர்வு பெற்று சிவனோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்து பேரின்பம் அடைகிறார்கள். மக்களுக்கு இங்ஙனம் உலகநெறி வாழ்க்கையில் ஆராய்ச்சி அறிவு பெருகுதற்கும், முத்திநெறி வாழ்க்கையில் அருள் அறிவாகிய மெய்யுணர்வு பெருகி முறுகுதற்கும் அவர்களுடைய செயல்முறை வாழ்க்கையே ஆதாரமா யிருத்தல் பற்றி, சைவசமயமானது செயல்முறை வாழ்க்கையை வற்புறுத்திக் கூறுகின்றது. மக்கள் உலகநெறி வாழ்க்கையில் அவர்கள் ஆராய்ச்சி அறிவால் இறைவனுடைய பொது இயலை அறிந்தும் முத்திநெறி வாழ்க்கையில் தங்கள் அருள் அறிவால் இறைவனுடைய சிறப்பியலை உணர்ந்தும் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகிய பேரின்பப் பேறு அடைகிறார்கள். இறைவனுக்குக் கூறப்படும் பொதுஇயல் சிறப்பியல்களாகிய பாகுபாடு சைவ சமயத்துக்கே சிறப்பாக உரியது. மேற்கு நாட்டு தத்துவநூலார் இப்பாகுபாட்டினை அறியாது சிற்றறிவுடைய மக்கள் இறைவனை அறியமுடியாது என்று முடிவு செய்துவிட்டார்கள். (The finite cannot know the infinite). அறியப்படாத இறைவனால் உயிர்களுக்கு என்ன பயன் ? அவர்கள் "அருளினா லாகமத்தே அறியலாம், அளவினாலுந் தெருளலாம் சிவனை ஞானச்செய்தியால் மருளெலாம் நீங்கக்கண்டு வாழலாம், பிறவிமாயா விரிக்கலாம்" என்ற உண்மையை அறியார்கள்.

இதுகாறும் நான் சைவ சமயத்தினது இலக்கணத்தைப் பற்றியும், சில சிறப்புகளைப் பற்றியும் எனது அறிவுக்கு எட்டிய வளவிற் பேசினேன். சைவ சமயமானது அதன் வியாபகத்தன்மை பற்றிப் பெருநெறி என்றும், அதன் இயற்கைத் தன்மைபற்றி அருள்நெறி, ஒளிநெறி, செந்நெறி என்றும், அதன் செயல் முறைத்தன்மைபற்றி நடைநெறி என்றும், இறைதங்கும் எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு என்று கூறுதல்பற்றி அன்புநெறிஎன்றும் கூறப்படும். அவைகளெல்லாம் தீண்டாமைசம்பந்தமாய் எழுகின்ற கேள்விகளை ஆய்ந்து சூழ்ந்து நீங்கள் முடிவு செய்தற்கு வேண்டப் படுவன. சொற் பொழி வாளர்களால் சைவசமய உண்மைகள் பலஇங்கே பேசப்படும். அப்பொழுது அவைகளைப் பற்றி நான் பேச அவசியம் நேரிடும். இனித் தீண்டைமையைப் பற்றியுள்ள கருத்துக்களைப் பேசுவாம்.

தீண்டாமை:—நான் முகவுரையிற் கூறியபடி தீண்டாமையைப் பற்றிய கேள்விகளை முடிவு செய்ய வேண்டியவர்கள் சைவ அறிஞர்களாகிய நீங்களே யாகும். ஒரு வழியிலே செல்கிறவர்களுக்கு முன்னர் அவர்களுடைய வேலைக்காரர்கள் அதனிடம் கிடக்கிறமுட்கள், கற்கள், செடிபுதர்களை நீக்கிச்செம்மை செய்துவைத்தல்போல, நீங்கள் அவைகளைத் தீர்மானம்செய்தற்கு அநுகூலமாயுள்ள சிலகருத்துக்களை உங்கள்முன் நான் சொல்லக் கருதுகின்றேன்,

பின்னர் தீண்டாமைச் சார்பாகவும் அதற்கு மாறுகவும் பேசுகிற இருதிறத்தார் காரணங்களை உங்கள்முன் விளக்கம் செய்கின்றேன்.

தீண்டாமை அல்லது தீண்டுதல் என்ற விடயம் பற்றிச் சில சிக்கலான கருத்துக்கள் உள்ளன. முதலாவது, அச்சிக்கல்களை நீக்குதல், அதனைப்பற்றிப் பேசி முடிவு செய்தலை எளிதாக்கும். தீண்டுதல் என்றால் என்ன என்பது பற்றி நாம் திட்டமாய் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். தீண்டுதல் என்பது பற்றிய கருத்துக்களை நாம் முதலாவது அறிந்து கொண்டால் அதற்கு மறுதலையாகிய தீண்டாமையைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்ளலாம். தீண்டுதல் என்பது ஒருவன் தனது கைமுதலிய புற உறுப்புக்களால் பிறனைத் தொடுதலாகும். ஒருவனுடைய உடம்பு பிறனெருவனுடைய உடம்பைத் தொடுதலும் தீண்டுதலாகும். இவ்வாறு இருவர் ஒருவரை யொருவர் தொடுதலால் தீட்டு உண்டாகிறது என்பது கூறப்படுகிறது. ஒருவன் பிறனெருவனுடைய அருகில் நணுகுதலாலும் தீட்டு உண்டாகிறது என்பது கூறப்படுகிறது. ஒருவன் வீட்டில் ஒரு சாவு நிகழ்ந்தாலும் ஒரு பிறப்பு நிகழ்ந்தாலும் அவனுக்கும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறந்து அல்லது இறந்து பத்து அல்லது பதினாறு நாட்கள் வரை தீட்டு உண்டென்று ஜனனமரணசௌச விதி கூறுகின்றது. அவனைச் சேர்ந்தவர்கள் வேறிடத்திலிருந்தால் அவர்கள் அச்சாவைஅல்லது பிறப்பைக் கேட்டவுடன் அவர்களைத் தீட்டு சேர்கிறது. இங்கே தீட்டு உண்டாதற்குத் தொடுதல் வேண்டப் படுவதன்று. இந்தத் தீட்டு அவ்விதிப்படி அவனைச் சேர்ந்த ஓர் உண்மையான ஞானிக்கு உண்டாவதில்லை. இந்தத் தீட்டைப் பற்றித் திருமூலர் தாம் அருளிய திருமந்திரம் என்ற தமிழ்ஆகம நூலில் சுத்தா சுத்தம் என்ற தலைப்பின் கீழ் அடியிற் கண்டபடி கூறுகின்றார்:

2551 ஆசுச மாசுச மென்பர்அறி விலார்
ஆசுச மாமிட மாரு மறிகிலர்
ஆசுச மாமிட மாரு மறிந்தபின்
ஆசுச மானிட மாசுச மாமே.

2552 ஆசுச மில்லை யருவிய மத்தருக்கு
ஆசுச மில்லை யரனை யர்ச்சிப்பவர்க்கு
ஆசுச மில்லை யங்கிவளர்ப் போர்க்கு
ஆசுச மில்லை யருமறை ஞானிக்கே.

இப்பாட்டுக்களின் கருத்து:—“ மக்கள் தீட்டு என்ன காரணத்தால் உண்டாகிறது என்று அறியாமல் தொட்டதற்கு எல்லாந் தீட்டு, தீட்டு என்று கூறுகிறார்கள். அதுசரி அன்று. காரணத்தை அறிந்து தீட்டு உண்டு அல்லது இல்லை என்று முடிவு செய்ய வேண்டும்.”

மேலே கூறியவாற்றால் தீட்டு என்பது தொடுதல் அல்லது அருகில் நணுகுதலால் மாத்திரம் உண்டாவதில்லை என்பதும், மனதிலுண்டாகிற மாறுதல் காரணமாக உடலிலுண்டாகிற அசைவு(Vibration) பற்றி உண்டாகிறது என்பதும் பெறப்படுகின்றன. ஒருவன் உடலுக்குரியதான சாதாரண அசைவுகள் (Normal vibrations) யாது காரணம் பற்றியாவது மாறுதல் அடைந்தால் அந்த உடலுக்குத் தீட்டு உண்டாகிறது. அந்தத் தீட்டுடைய உடலைச் சாதாரணமான அறிவுடைய வேறொருவன் தொட்டால் அவனது உடலுக்கும் அதே அசைவுகள் உண்டாதலுமன்றித் தீட்டுடையவனுடைய உடல் அணுக்கள் சில அவனைச் சேர்தலாலும் அவனுக்கும் தீட்டு உண்டா

கிறது. தீட்டு என்பது உடலுக்கேயன்றி உயிருக்கு எக்காலத்திலுமில்லை. ஆனால் உடலோடு அதுவதுவாய்ச் சார்ந்திருக்கும் தன்மையுள்ள மனிதனுடைய உயிரையும் அத்தீட்டு தாக்கித் தூய்மையின்மையினை (அசுத்தம்) உண்டாக்குகிறது என்பதுகருத்து. தொடப்படுகிறவன், வாந்திபேதி, பிளேக் க்ஷயம்முதலிய தொத்து நோய்களாற் பீடிக்கப்பட்டவனுயிருந்தால், அவனைத் தொடுகிறவன், அல்லது அவன் அருகில் அணுகுகிறவனுடைய உடலில் அந் நோயாளியினது உடல் அணுக்கள் அல்லது உடலினுள்ள நுண்கிருமிகள் (Germs) புகுந்து அவனிடத்திலும் அதே நோயை உண்டுபண்ணுகிறது என்பதை நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். இவ்வகையான தீட்டும் உயிர்நலம் குறித்த உடல் நலத்துக்காக விலக்கப்படுவதொன்று. மேலே கூறிய தீட்டுவகைகளெல்லாம் புறத்தீட்டு என்பதில் அடங்கும். புறத்தீட்டு என்பது நோயாவது மனமாறுதல் வழியாவது உடலுக்கு உண்டாகும் தீட்டு. இந்தப் புறத்தீட்டு விலக்கு புறத் தூய்மையைப் பாதுகாக்கிறது. இப் புறத்தீட்டு அடைந்த ஒருவன் நீரின் மூழ்குதலால் அத்தீட்டினின்றும் தூய்மை யடைகின்றான்.

இனி, இன்னொரு வகையான தீட்டு மக்களுக்குள் உண்டு. அது சூக்குமமான தீட்டு. அது ஒருவனுடைய மனதைப் பிறனொருவனுடைய மனம் சார்தலினு லுண்டாகும் தீட்டு. இத்தீட்டுக்குச் சேய்மை அண்மை என்ற வேறுபாடுகள் கிடையா. ஒருவனுடைய மனமானது தீய எண்ணங்களால் நிறைந்திருந்தால், பிறனொருவன் மனம் எவ்வழியிலாவது அதனைத் தொடுமானால் அவன் மனமும் தீய எண்ணங்களை உடையதாகும். எண்ணங்கள் சூக்குமப் பொருள்களாதலின் அவைகளை விலக்குதற்கு ஒரு வழிதான் உண்டு. அவ்வழி யாதெனில், அத்தீட்டை விலக்க எண்ணுகிறவனுடைய மனதில் தீய எண்ணங்க ளில்லாமல் நல்லெண்ணங்கள் நிறைந் திருத்தலே ஆகும். ஒருவன் செம்முகங்காட்டிக் கடுமொழி கூறிக் கோபக்குறி காட்டுவனுயின் அக்கோபக் குறியைக் காண்கிற வேறொருவனுடைய மனமும் கோப மூட்டப் படுகிறது என்ற உண்மையை நாம் தெளிவாய்க் காணலாம். இத்தீட்டு அகத்தீட்டு என்பதில் அடங்கும். அகத்தீட்டு மனதிற்கு மனம் நோய் நிகழ்கிற தீட்டினு லுண்டாவது. இத்தீட்டு விலக்கால் அகத்தூய்மை உண்டாகும். ஒருவன் அகத்தீட்டை விலக்குதல் அவன் மன வலியைப் பொறுத்தது. அவன் தனது மன வலியால் புறத்தீட்டு தன்னை அடையாதபடி விலக்கவுங் கூடும். புறத்தீட்டைப் பார்க்கிலும் அகத் தீட்டு மக்களுக்கு மிக்க பொல்லாங்கை விளைக்கும். அகத்தீட்டு விலக்கப் படுவதற்காகவே புறத்தீட்டு விலக்கப்படுகின்றது. அகத்தீட்டு விலக்குதலின்றிப் புறத்தீட்டு மாத்திரம் விலக்கப்படுதல் உயிருக்கு நற்பயனை விளைக்காது. அவ்வாறே அகத் தூய்மையின் பொருட்டே புறத்தூய்மை கருதப் படுகின்றது. அகத்தூய்மையைத் தழுவாத புறத்தூய்மையால் மிகச் சிறிய பயன் உண்டாதலால் பயனில்லை என்று நாம் சொல்லலாம்.

மேலே கூறியவாற்றால் மக்களுக்குள் அகத்தீட்டு புறத்தீட்டு உண்டு என்பதும் அவைகளை விலக்கி ஒழுகுதல் மக்களுடைய தனி நலத்துக்கும், பொது நலத்துக்கும் வேண்டப்படுவது என்பதும் தெளிவு. இந்த அகத் தீட்டும் புறத்தீட்டும் உலகில் எந்நாட்டிலும் எப்பொழுதும் எல்லா மக்களுக்கும் உண்டு. மக்களுக்குள் வேற்றுமையில்லை, தீட்டு என்பதும் இல்லை என்று இக்காலத்தில் ஒரு சாரார் கூறுங் கூற்று கண்கூடாய் நிகழும் அநுபவத்துக்கு மாறானது. மக்களுக்குள் மாத்திரமன்றி மக்கள் வழங்குகிற கோயில் வீடு முதலிய இடங்களுக்கும் தீட்டும், அதனாலுண்டாகும் தூய்மை

இன்மையும், தீட்டு விலக்கலும், அதனாலுண்டாகும் தூய்மையும் உண்டு. மக்கள் தாங்களாகவும் புறத்திலிருந்து வருகிற தீட்டுக்கு இடங்கொடாமலும் தங்களுடைய உடலைத் தூய்மையாய் வைத்துக் கொள்ளுதல்போலத் தாங்கள் வழங்குகிற இடத்தையும் தூய்மையாய் வைத்துக் கொள்ளலாம். அவர்கள் உடலை அழுக்காய் வைத்துக் கொள்ளுதல்போல இடத்தையும் அழுக்கு அடையச் செய்யலாம். இடங்களுக்கும் இவ்வாறு கூறிய புறத்தீட்டு அன்றி அகத்தீட்டும் உண்டு. ஓர் இடத்திலுள்ள மக்கள் அங்கே அன்பு முதலிய அருட் குணங்களைப் பழகுதலினால் அகத்தூய்மையும், பகைமை முதலிய தீய குணங்களைப் பழகுதலால் அகத்தீட்டும் உண்டாகும். தீட்டுக்கும் அதனாலே உண்டாகுந் தூய்மை இன்மைக்கும் அடிப்படையான காரணம் மலச்சார்பு ஆகும்.

சாதிபற்றிய தீண்டாமை:—மேலே பொதுவாகத் தீட்டினைப்பற்றிக் கூறிய உண்மையை நமது தாய் நாட்டில் வழங்கப்படுகிற சாதி வேற்றுமை பற்றிய தீட்டுக்குப் பிரயோகம் செய்து அதன் உண்மையை நாம் தெரிதல் வேண்டும். சாதி என்பது என்ன? அதற்கு அடிப்படையான தத்துவம் என்ன? சாதி உண்மைக்கு ஸ்மிருதிகளிலன்றி வேதாகமங்களிலும் ஆதாரமுள்ளதா? அது பிராமணர்களுக்கு அல்லாமல் தமிழர்களுக்கும் உண்டா? தமிழர்களுக்குள் சாதிக்குப் பதிலாக எத்தன்மையான பாகுபாடிருந்தது? சாதி எத்தனை பிரிவுகளையுடையது? அப்பிரிவுமக்களெல்லாரும் இப்பொழுது நமது நாட்டிலிருக்கிறார்களா? முதலிய கேள்விகளை எழுப்பி நாம் இப்பொழுது அவைகளைப்பற்றி ஆராயப் புகுந்தால் அவ்வாராய்ச்சி நீண்டு பரந்து மட்டின்றி விரியும். சாதி குலம் பற்றி நமது நாட்டில் இக்காலத்தில் நிலவும் தீண்டாமையானது நாட்டுக்கு நலம் உண்டாக்கத் தக்கதா? தீங்கு உண்டாக்கத் தக்கதா? தீங்கு உண்டாக்கத் தக்கதானால் எவ்வாறு நாம் அத் தீங்கை விலக்கி நலம் உண்டாகும்படி செய்யலாம் என்ற கேள்விகளைப்பற்றி மாத்திரம் நாம் ஆராய்ந்து முடிவு செய்யவேண்டிய பொறுப்புடையவர்களாயிருக்கிறோம். அப்பொறுப்புக்கு வேண்டிய கடனை ஆற்ற மேலே கூறிய நீண்ட ஆராய்ச்சி வேண்டப்படுவதன்று. இக்காலத்திய சாதிகுல வேற்றுமைகளுக்கும், அவைகளாலுண்டாகும் தீங்குகளுக்கும் யார் காரணர் என்று ஆய்ந்து அவர்களைப்பற்றிக் குறை கூறுதலாலும் யாதொரு பயனுமில்லை; இக்காலத்திலுள்ளவர்கள் மாத்திரம் அவைகளுக்குக் காரணர்களல்லர். அவர்களும் பொதுவாக நெடுங்கால வழக்கத்துக்குட்பட்டு அதினின்றும் நீங்கும் அறிவுத் திறனின்றி அதற்கு அடிமைகளாய் ஒழுகி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வழக்கமே சமயக் கோள்கையாயுள்ளது. "Custom in the East is Religion" is the saying of John Stuart Mill in his book "On Liberty." அவர்களையும் அவர்கள் விரும்பினால் நமது நாட்டுச் சகோதரர்களாக நமது கூட்டத்திற் சேர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நமது நாட்டுக்கு நலம் உண்டாகும் குறிக்கோளுடன் சாதி பற்றிய தீண்டாமைக் கேள்விகளை ஆராய்ந்து முடிவு செய்தற்கு நீங்கள் மனதில் வைக்கவேண்டிய சில முறைகளை உங்களுக்கு நினைப்பூட்டுகின்றேன். அவைகள் பின்வருமாறு:—

(1) இயற்கையில் எந்தப் பொது மக்கள் நலத்துக்கும் முரணாதலாகத் தனி நலமானது தோற்றத்திலுளதே அன்றி உண்மையிலில்லை. இந்திய நாட்டுப் பெரு மக்கள் பொது நலமில்லாமல் அதில் வாழும் எந்தப் பகுதி

மக்களுக்கும் எந்த மனிதனுக்கும் நலமுண்டாகாது. ஆதலின் இந்திய நாட்டுப் பெரு மக்களுடைய மொத்த நலத்தையே கருதி நாம் முடிவு செய்தல்வேண்டும். இந்தியாவின் பொது நலமும் எல்லா நாட்டு மக்களுடைய ஒற்றுமைக் கருத்து பரவி வருகின்ற இக்காலத்தில் பிறநாட்டு மக்களுடைய பொது நலத்துக்கு முரணுதலாயிருத்தல் கூடாது. அவ்வாறு எல்லாப் பெரு மக்களுடைய பொது நலத்தைக் கருதுதலே மேலே கூறியபடி சைவ சமயம் கூறுகின்ற இயற்கை நெறியும் அருள் நெறியுமாகும்.

(2) தீண்டாமைக் கேள்விகளைப்பற்றி நாம் ஆராய்ச்சி செய்யப் புகு முன் நமது மனதில் முன் பற்றியுள்ள பற்றுள்ளம் (Prejudice) சார்வு (Prepossession) முதலிய குற்றங்களை நீங்கிக் காய்தல் உவத்தலின்றி இரு பகுதியாராற் கூறப்பட்ட எந்தக் காரணங்களையும் தடையின்றி ஏற்றுக் கொள்ளும் வண்ணம் அதனைத் திறவையாய் (open) வைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் நாம் செய்கிற முடிவு நீதியாயிருக்க மாட்டாது.

(3) தற்காலத்தில் நமது நாட்டில் நிகழும் தீண்டாமையைப் பற்றிய பாச அலைகளால் (Waves of passion)மோதப்பட்டு அதன் வழியில் நாம் யாதொரு முடிவும் செய்தல்கூடாது. பாசத்தோடு கூடிய முரட்டு அறிவாற் செய்யப்பட்ட எந்த முடிவும் நிலைத்து நில்லாது. பாசத்திலிருந்து(passion) நீங்கிய திருத்தமான ஆராய்ச்சி அறிவைத் துணைக்கொண்டே நாம் தீர்மானம் செய்தல்வேண்டும்.

மேலே கூறியவாற்றுல் மக்களுக்குள் அகத்தீட்டும் புறத்தீட்டும் இயற்கையிலுண்டு என்பதும், அகத்தீட்டு விலக்கால் அகத் தூய்மையும் புறத்தீட்டு விலக்கால் புறத்தூய்மையும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன என்பதும், அகத்தூய்மை முக்கியமானதால் அதற்காகவே புறத்தூய்மை பாதுகாக்கப்படுகின்றது என்பதும் நன்கு விளங்கும். இந்த அகத்தூய்மை புறத்தூய்மைகள் இப்பொழுது சாதிமுறைமைபற்றி நடைபெற்று வருகிற புறத்தீட்டு விலக்கால் பாதுகாக்கப்படுமா என்பதுபற்றி நாம் ஆய்ந்து துணிதல் வேண்டும்.

சாதிமுறைமை இருக்கவேண்டிய நிலை :—ஆரியர்களுக்குள்ளே பிராமணர் சத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்ற நான்கு சாதிப் பிரிவுகள் உலக பரிபாலத்தின் பொருட்டுத் தொழிலும் குணமும்பற்றி உண்டாயின. (பகவத்கிதை 4-வது அத்தியாயம் 13-வது சுலோகம்) ஒவ்வொரு சாதி மக்களும் தங்கள் தங்களுக்குரிய தொழில்களைச்செய்து உலகம் நடைபெறுதற்கும் அவ்வாறு அவர்கள் தங்கள் தங்கள் தொழில்களைக் கடமையாக முறைப்படி செய்தலினுல் அவரவர்களிடம் நற்குணம் விளங்கி விருத்தியாகி நலமுண்டாதற்கும் சாதிமுறைமை ஆரியர்களுக்குள்ளே உண்டானதாக நாம் வடமொழி நூல்களினுலே அறிகிறேம்.

சாதிமுறைமையின் தற்காலநிலை :—ஆரியர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்தபின் தாங்கள் எல்லாரும் பிராமணர்கள் என்றும், தாங்கள் வந்ததற்கு முன்னே இந்தியாவிலிருந்த தமிழர்களெல்லாரும் சூத்திரர் என்றும் கூறினர்கள்; இன்றும் அவர்கள் அவ்வாறே கூறிக்கொண்டு வருகிறர்கள். ஆரியர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்தபின் அவர்களுக்குள் நான்கு சாதிப் பிரிவுகளும், அவைகளுக்குரிய தொழில்களும் நடைபெற்றுவரவில்லை. அவர்கள் கூறுகிறபடி ஆரியர்களும் தமிழர்களும் சேர்ந்து பிராமணர் சூத்திரர் என்ற இரண்டு சாதிகளே இருந்துவந்தன. உலகினுள்ள எந்நாட்டிலும் 1. ஞான ஆசிரியர் 2. அரசர் 3. உழவர், வணிகர் 4. தொழிலாளர் ஆகிய நான்கு பிரிவு மக்

கள் உலக பரிபாலனத்தின் பொருட்டுப் பணி செய்தற்கு உண்டு. ஆனால்
தற்காலத்திலுள்ள பிராமணர்கள் ஏனைய தமிழ் மக்களைப்போலவே வேறு
வேறு தொழில்கள் செய்துகொண்டு உலக போகங்களை ஈட்டுதலிலும் நுகரு
தலிலுமே கருத்துடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு பிராமணர்கள் முத
லாவது சாதிக்கு உரிய தொழிலைச் செய்யாவிட்டாலும், தாங்கள் ஏனைய மக்
களைப் பார்க்கிலும் மேலானவர்கள் என்று பிறப்பு உரிமை பாராட்டுகிறார்கள்.
இந்தப் பிறப்புரிமைப் பாராட்டு எந்நாட்டிலுள்ள எம்மக்களிடத்திலு மில்லை.
கடமையைப் பெருமக்களுக்குச் செய்தற்காக சாதிமுறைமை அமைக்கப்பட்
டதே அன்றி உயர்வு உரிமை பாராட்டுதற்கன்று. முதலாவது சாதிக்கு உரிய
கடமை செய்யப்படாதபொழுது அக்கடமையினால் வெளிப்படும் நற்குணங்
களும் உண்டாக மாட்டா. ஆகவே தற்காலத்தில் ஆரியர்களுக்குள்ளே
நடைபெற்று வரும் சாதி முறைமை அதனைப் பின் பற்றுகிறவர்களுக்கும்
நாட்டுக்கும் யாதொரு நற்பயனையும் விளைக்காமலிருப்பதோடு சாதிச்செருக்கு,
கடிப்பு, வஞ்சனை முதலிய தீக் குணங்களையும் உண்டாக்குகின்றது. அது
பகைமையையும் வேற்றுமை உணர்ச்சியையும் நமது நாட்டு மக்களுக்குள்
உண்டாக்கின்றது என்பது யாரும் கண்கூடாக அறிவர். இப்பொழுதுள்ள
சாதிமுறைமை புறத்தீட்டினை மாத்திரம் விலக்குகிறதன்றி அகத்தீட்டினை
அணு அளவுகூட விலக்குகிறதில்லை. அது அன்றி அது தன்னைப்பற்றியுள்ள
இகழ்ச்சி கொடுமைக் குணங்களால் அகத்தீட்டையும் அகத் தூய்மையின்மை
யையும் மிகுதியா யுண்டுபண்ணுதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. அகத்தூய்மை
யினன்றிப் புறத்தூய்மையினால் யாதொரு நற்பயனும் உண்டாகாது.

தமிழ்மக்களுக்குள் சாதி முறைமை:—பண்டைத் தமிழ் மக்களுக்குள்
நிலப்பாகுபாடு பற்றிய குலமுறைமையே நடைபெற்று வந்தது. குலம் என்
பது கூட்டம். அவர்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் வாழ்ந்துவந்தது பற்றி அவர்க
ளுக்குள் குலமுறைமை அமைந்தது. மருதநிலத்தில் வாழ்ந்துவந்த மக்களுக்
குள் அந்தணர், அரசர், வேளாள—வணிகர், தொழிலாளர் என்ற நான்கு
பிரிவுக ளிருந்தன. இந்தக் குலப்பிரிவுகள் தொழில்கள் பற்றி நிகழ்ந்தன
வன்றி பிறப்புரிமை பாராட்டுதற்கு இல்லை. ஆரியர்கள் தமிழ் நாட்டுக்கு
வந்தபின் அவர்கள் கூட்டுறவா லுயர்குலத் தமிழ் மக்களுக்குள்ளும் பிரா
மணர்களுக்குரிய பிறப்புரிமை பாராட்டுதலும், அதுபற்றி நிகழும் தீயபண்பு
களும் உண்டாயின. அறிவினாலும் ஒழுக்கத்தினாலு மல்லாமல் பிறப்பினால்
மாத்திரம் உயர்வு உண்டாகும் என்ற கருத்து ஆரியர்களிடத்தி லிருத்தல்
போல தங்களுடைய உள்ளத்தில் நிலைத்துவிட்டதால் தமிழர்களில் சில
பகுதி மக்கள் தங்களைப் பிராமணர்களென்றும் சில பகுதி மக்கள்
தங்களைச் சத்திரியர்கள் என்றும் சிலபகுதி மக்கள் தங்களை வைசியர்
என்றும் கூறிப் பெருமிதம் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் ஆரியர்கள் தமிழ்
மக்களை எல்லாம் சூத்திரர் என்றே கூறுகிறார்கள். பிராமணர்களைத்
தவிர நமது நாட்டிலுள்ள இந்துமக்கள் அனைவரும் தமிழ்மக்களே ஆவர்.
தீண்டாதார் என்று தற்காலம் கூறப்பட்ட பறையர் பள்ளர் சக்
கிலி மக்களும் தமிழ்மக்களே. இவர்களுடன் பண்டைக் காலத்துத்
தமிழ்மக்கள் உடனுறைதல் முதலிய கலப்புகள் செய்யாம லிருந்த
தாகப் பண்டைத் தமிழ் நூல்களாற் றெரியவில்லை. தீண்டாதார்,
மாட்டு ஊன் தின்றல் முதலிய அசுத்தமான பழக்கங்கள் பற்றிப் பிற்காலத்
தில் சிற்றூர்களுக்குப் புறம்பே ஓரிடத்தி லொதுக்கி வைக்கப்பட்டதாக
நாம் அறிகிறோம். தற்காலத்தில் தீண்டாத மக்களுக் குள்ளும் ஒருவருக்
கொருவர் பிறப்புரிமைகளும் உயர்வு தாழ்வுகளும் ஏற்பட்டுவிட்டன. ஆகவே,

நீண்டகாலமாக நமது நாட்டிலுள்ள எல்லா இந்துமக்களிடத்திலும் ஆரியர்களுடைய பிறப்புரிமை பற்றி நிகழும் தற்காலச் சாதிமுறைமை நடைபெற்று வருகிறது.

நமது நாட்டில் தற்காலச் சாதிமுறைமை பற்றிய தீண்டாமையைப் பற்றி இரண்டு கேள்விகள் பெருமக்களாற் பேசப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வருகின்றன. ஒன்று, தீண்டாதார்களுடன் ஏனைய பிராமணர்கள் தமிழ்மக்கள் ஆகிய இந்துமக்கள் உடனுறைவு, உடன் உணவு, உடன்மணம் ஆகிய கலப்புகள் செய்யலாமா என்பது ; மற்றொன்று, தீண்டாதார் சைவக் கோயிலுக்குட் சென்று கடவுள்வழிபாடு செய்யலாமா என்பது. இந்த இரண்டு கேள்விகளையும் நாம் ஆய்ந்து சூழ்ந்து முடிவுசெய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

தீண்டாதார்களுடன் ஏனைய இந்துமக்கள் உடனுறைவு முதலிய கலப்புகள் செய்யலாமா என்பது:—உடனுறைவு, உடன் உணவு, உடன் மணம் ஆகிய மூன்று கலப்புகளும் முறையே ஒன்றைவிட ஒன்று நெருக்கமா யுள்ளன. உடனுறைவு சாதாரணமாய் எங்கும் இப்பொழுதும் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. அழுக்கு ஆடை அழுக்கு உடல் இன்றித் தற்கால நாகரிக முடைய தீண்டாதார் ஏனைய மக்களுடன் இருப்புப்பாதை வண்டிகளிலும் மோட்டார் வண்டிகளிலும் பொதுமக்கள் கூட்டங்களிலும் சாதாரணமாய்க் கலந்து உடனுறைந்து வருகிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் தீண்டாதார் பிள்ளைகள் ஏனைய மக்கள் பிள்ளைகளுடன் உடனுறைந்து கல்வி கற்று வருகிறார்கள். தற்கால நாகரிக ஒழுக்கத்தில் தீண்டாதாருடன் ஏனைய இந்துமக்கள் உடனுறைவு செய்யாமலிருக்க முடியாது. உடனுறைவு சம்பந்தமாய் ஏனைய இந்துமக்கள் தீண்டாதாருடன் கலத்தல்பற்றிச் சைவப் பெருமக்கள் தீர்மானம் செய்தற்கு யாதொரு தடையுமில்லை ; தீர்மானம்செய்தற்கு அவசியமுமில்லை. ஆனால் மக்களுக்குள் மனத்துடன் சார்ந்த கலப்பும் நட்பும் குண ஒற்றுமை பற்றித்தான் உண்டாகும். தீயகுணமுடையவர் நற்குணமுடையவருடன் ஒரு சாதிக்குச் சேர்ந்தவராயினும் ஒன்று சேரமாட்டார். இந்த மனக்கலப்புடன் சேர்ந்த உடனுறைதல் கலக்கிறவர்களுடைய பிரியத்தைப் பொறுத்தது. மேலும் நற்குணமும் நற்பழக்கமு முடையவர்கள் தீயகுணமும் தீய பழக்கமும் உடையவர்களுடன் மனக்கலப்புடன் சேராமலிருத்தல் நாட்டுக்கு நலமேயாகும். அதனால் நற்குணங்கள் நற்பழக்கங்கள் பெருகவும் தீயகுணங்களும் தீயபழக்கங்களும் குறையவும் காரணம் உண்டாகிறது. உடன் உண்ணலிலும் உடன் மணத்தலிலும் கலப்புகள் அவைகளைச் செய்கிறவர்களுடைய பிரியத்தைப் பொறுத்துள்ளன. அரசியலாருக்காவது பிறருக்காவது அக்கலப்புக்களைச் செய்யும்படி சொல்ல உரிமையில்லை. அரசியலார் உடன் மணத்தலின லுண்டாகும் சந்ததிகளுடைய சொத்து உரிமைபற்றிச் சட்டம்செய்யலாம்.

தீண்டாதாரோடு ஏனைய இந்து மக்கள் உடனுறைதல், உடனுண்ணல், உடன் மணத்தல் தாராளமாய்ச் செய்யவேண்டும் என்று நமது நாட்டிலுள்ள சீர்திருத்தக்காரர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் கூறுங் காரணங்கள் அடியில் வருவன:—

(1) நமது நாட்டிலுள்ள இந்து மக்களெல்லாம் ஒரே தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் போல ஒருவருக்கொருவர் அன்புடன் ஒழுகுதற்குத் தற்காலத்திலுள்ள சாதி வேற்றுமை தடையாயுள்ளது. சாதி வேற்றுமைபற்றி உடனுறைதல் முதலிய கலப்புக்கள் செய்யப்படாததால் அவர்களுக்குள் ஒற்று

மை உணர்ச்சிகுன்றி வேற்றுமை உணர்ச்சி மிகுந்து நாட்டு நலத்துக்குக் கேடு உண்டாகிறது. உடனுறைதல் முதலிய கலப்புக்கள் இந்து மக்களுக்குள் உண்டாவதற்குத் தடையாயுள்ள சாதி வேற்றுமை ஒழிந்தால் அல்லாமல் நாட்டுக்கு நலம் உண்டாகாது. இந்தியா நாட்டில் ஆதியில் வாழ்ந்து வந்த தமிழ் மக்களுக்கும் முதலாவது இந்தியாவுக்கு வந்த ஆரியர்களுக்கும் ஒற்றுமை உண்டாகவில்லையானால், பின்னே வந்த மகம்மதியர்கள், பாரசிகர்கள், ஐரோப்பியர்கள் முதலியவர்களுக்கும், ஆரியர்களும் தமிழ் மக்களும் சேர்ந்த இந்து மக்களுக்கும் ஒற்றுமை எவ்வாறு உண்டாகும் ?

(2) ஆதிதிராவிடர் என்ற பஞ்சமர், ஏனைய தமிழ் மக்கள் இந்தியாவுக்கு வருதற்கு முன்னே இந்தியா நாட்டிலிருந்தவர்கள். அவர்களுடைய தாழ்ந்த நிலைமைக்குக் காரணம் தாங்கள் தாழ்ந்தவர்கள் என்று மனதிற்கொண்ட எண்ணமேயாகும். அந்த எண்ணத்தை அவர்கள் எண்ணும்படியாகச் செய்தது பிராமணர்களும், உயிர்குலத்தமிழ் மக்களும் அவர்களை இகழ்ந்து கொடுமையாய் நடத்தின தன்மையாகும். இந்தியாவின் ஆறிலொருபகுதி மக்களாகிய ஆதிதிராவிடர் முதலிய தீண்டாருடைய தாழ்ந்த நிலைமையால் நமது நாடும் தாழ்ந்த நிலை அடையக் காரணமாயிற்று.

(3) உலகிலுள்ள எல்லா மக்களும் ஒன்று சேர்ந்து கூட்டமாய் வாழுகிற காலமிப்பொழுது வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தக் காலத்தில் நமது இந்திய நாட்டில் சாதியைப்பற்றிய உடனுறைதல் முதலிய கலப்புகளில்லாமலிருந்தால் நமது நாடு பிறநாட்டுக்கு ஒப்ப பலமுடையதாய் மதிக்கப்படாமல் பிறநாட்டாரா லிகழப்படும்.

பழமை போற்றுகிற வைதிகர் (Orthodox Hindus) அடியிற் கண்டவாறு சீர்திருத்தக்காரர்களுக்குப் பதில் மொழிகிறார்கள்.

(1) பிராமணர்களுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் தமிழ் மக்களுக்குள் உயர்குல மக்களுக்கும் கீழ்க்குலமக்களுக்கும் வேற்றுமை உணர்ச்சி உண்டாய் அன்பில்லாதிருத்தற்கும் சாதிவேற்றுமை காரணமன்று. ஒரு குடும்பத்திலுள்ள மக்களுக்குள்ளும் ஒரு குலத்திலுள்ள மக்களுக்குள்ளும் ஒருவருக்கொருவர் பகைமை உண்டாதலைக் காண்கிறோம். சாதி வேற்றுமையில்லாதிருக்கிற மக்களுக்குள்ளும் பகைமை உண்டாதலையும் வேற்றுமை உணர்ச்சி உண்டாதலையும் நாம் காண்கிறோம். சொத்தைப்பற்றி - பணத்தைப்பற்றி நேரிடுகிற விவாதங்களுக்குள் பகைமைக்கும் வேற்றுமை உணர்ச்சிக்கும் காரணம் சாதி வேற்றுமை அன்று. உடனுறைதல் முதலிய கலப்புக்களால் பணம் சொத்துபற்றி நேரிடுகிற விவாதங்களாலுண்டாகிற பகையையும் வேற்றுமை உணர்ச்சியும் நீங்கா.

ஆதிதிராவிடர் இந்தியா நாட்டிற்குத் தமிழ் மக்கள் வந்ததற்கு முன்னே வந்தவர்கள் என்று சொல்லச் சரியான ஆதாரமில்லை. அவர்கள் ஆதியில் இந்தியாவிலிருந்தவர்கள் என்பது உண்மையாயிருந்தாலும், அவர்களுடைய தாழ்ந்த நிலைமைக்கு அவர்களே காரணமன்றி சாதி வேற்றுமை காரணமாகாது. அவர்களிடம் தற்காலம் நிறைந்துள்ள மாட்டு ஊன் தின்னல், கட்குடித்தல், பேய்த் தெய்வத் தொழல் முதலிய தீய பழக்கங்களை ஏன் அவர்கள் விடக்கூடாது ? அவர்களைத் தடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் யார்?

(3) பிராமணர்களுக்குள்ளே எத்தனையோ உட்பிரிவுக ளிருக்கின்றன. அவர்களுக்குள் ஒருவருக்கொருவர் உடனுண்ணல் பொதுவாக நிகழ்ந்தாலும்

உடன் மணத்தல் நிகழவில்லை. அவ்வாறே உயர்குலத் தமிழ் மக்களுக்குள் பல உட்பிரிவுக ளிருக்கின்றன. அவர்களுக்குள் உடனுண்ணுதலும் உடன் மணத்தலும் நிகழவில்லை. பிராமணர்களுக்குள் உள்ள பிரிவுகளில் ஒருவருக்கொருவர் உடன் மணத்தல் நிகழாம லிருக்கும்பொழுதும் தமிழர்களுக்குள்ளே உள்ள உட்பிரிவுக்குள்ளே ஒருவருக்கொருவர் உடன் உண்ணுதலும் உடன் மணத்தலும் நிகழாமலிருக்கும் பொழுதும் தீண்டாதாருக்கும் ஏனைய உயர்குலத் தமிழ் மக்களுக்கும் எவ்வாறு இந்தக் கலப்புக்கள் உண்டாகும்? தீண்டாதாருக்கும் பிராமணர்களுக்கும் எவ்வாறு உண்டாகும்?

(4) நமது நாடு ஏனைய நாடுகள் போல அல்ல. நமது நாடு ஞானபூமி. உடனுறைதல் முதலிய கலப்புகள்பற்றிச் சாதி வேற்றுமை ஒழிந்தால் நமது சமயம் கேட்டினை அடைந்து சமய ஞானமும் கெட்டுவிடும். அதனால் நமது நாடு தாழ்ந்த நிலை அடையும்.

சீர்திருத்தக்காரர்கள் இதற்கு மறுமொழி கூறுகிறதாவது :—

(1) வைதிகர்கள் சாதிவேற்றுமைபற்றித் தீண்டாதாருடன் ஏனைய இந்து மக்கள் தாராளமாய் உடனுறைதல் உடன் உண்ணல் முதலியவைகள்செய்து கொண்டிருந்தால், இப்பொழுது அவர்களுக்குள் நாம் காண்கிற வேற்றுமை உணர்ச்சி யிராது. பணம் சொத்து பற்றிய விவாதங்க ளிருக்கிறவர்களுக்குள் மாத்திரம் பகைமையும் வேற்றுமையும் உண்டாகுமே அன்றி இவ்வாறு இரு பெருந்தொகுதி மக்களுக்குள் வேற்றுமைஉணர்ச்சி உண்டாகாது. பணம் சொத்துப்பற்றிய விவாதங்கள் எந்தநாட்டினு முண்டு. சாதி வேற்றுமை பற்றிய வேற்றுமை உணர்ச்சி நமது இந்திய நாட்டில் மாத்திரமிருந்து கொண்டு நாட்டுக்குக் கேடுவிளைக்கின்றது. நாடு மொத்தத்தில் நலம் அடைந்தால் அதில் வாழும் ஒவ்வொரு பகுதி மக்களும் நலமாய் வாழலாம். ஆகவின் உள்ளீடில்லாத சாதி வேற்றுமை ஒழியவேண்டும். அப்பொழுது எல்லா மக்களுக்குள்ளும் உடனுறைதல் முதலிய கலப்புகள் நிகழும்.

(2) நமது நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த ஆதித்திராவிட மக்களைப் பிறநாட்டிலிருந்துவந்த தமிழர்களும் ஆரியர்களும் தங்கள் வலுவினால் அடிமைப்படுத்தி அவர்களிடமிருந்து தங்களுக்கு வேண்டிய வேலைகளை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் நலங் கருதி யவர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்தல் முதலியன செய்து முன்னேற்றம் அடைதற்கு வழிகளைத் தேடாம லிருந்தது அவர்களுடைய பெரிய குற்றமாகும். ஒரு குடும்பத்திலுள்ள அறிஞர்கள் அதிலுள்ள அறிவிலாத இளைஞர்களைப் பாதுகாத்தல் அவர்களுக்குக் கடனாயிருத்தல்போல, ஒரு நாட்டில் தாழ்ந்த நிலையி லிருப்பவர்களை மேல் நிலையிலுள்ளவர்கள் அவர்களுடைய முன்னேற்றத்துக்கு வேண்டுவன செய்தல் கடனாகின்றது. அந்தக் கடமையைப் பிராமணர்களும் உயர்குலத் தமிழ் மக்களும் ஆதித்திராவிடர்களுக்குச் செய்யவில்லை.

(3) தீண்டாதவர்களுக்கும் ஏனைய இந்து மக்களுக்கும் உடனுறைதல் முதலிய கலப்புகள் நிகழ்ந்தால் இப்பொழுது பெரும்பகுதி மக்களுக்குள்ளே உட்பிரிவு மக்களுக்குள்ளும் ஒருவருக்கொருவர் கலப்புகளும் நிகழும். எல்லாக் கலப்புக்களும் நமது நாட்டில் ஒருங்கே நிகழ்தல் வேண்டும்.

தீண்டாதார் சைவக்கோயில் புகுந்து வழிபாடு செய்யலாமா என்பது :— இனி ஆதித்திராவிட மக்களும் பிற தீண்டாதார்களும் சைவக்கோயிலுக்குள் வழிபாட்டின் பொருட்டுச் செல்லலாமா என்னும் கேள்வியைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறி எனதுபேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். சைவக்கோயில்கள் சிவாகம விதிப்படி தமிழ் முன்னோர்களால் கட்டப்பட்டு நீண்ட கால

மாக வழிபாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. திருக்கோயில்களி லுள்ள உருவங்களுக்குப் பூசை முதலிய அகம்படித்தொண்டு செய்தற்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் சமயவிசேட நிருவாண தீக்கைகள் பெற்று ஆசாரியாபிடேகம் செய்யப்பெற்ற ஆதிசைவக் குருக்கள். இவர்கள் இக்காலத்தில் பெரும்பான்மையும் ஆசாரியர்களுக்குரிய ஆகம அறிவும் அநுபூதி ஞானமும் ஒழுக்கமுமில்லாதவர்களா யிருக்கிறார்கள். இவர்கள் தொகை குறைவா யிருத்தலினால் உருவத்தைத் தீண்டிப் பூசைசெய்கிற தொண்டு மாத்திரம் பொதுவாகச் சைவக் கோயில்களிற் செய்துவருகிறார்கள். பூசைசெய்தல் ஒழிந்த ஏனைய அகம்படித் தொண்டுகளெல்லாம் தீக்கை பெறாதவர்களும் கல்வி அறிவு இல்லாதவர்களுமான ஸ்மார்த்த பிராமணர்கள் செய்துவருகிறார்கள். சில சைவக் கோயில்களில் பூசைத்தொண்டும் தீக்கைபெறாத ஸ்மார்த்த பிராமணர்களே செய்துவருகிறார்கள். திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியக் கடவுள் கோயிலில் மலையாளத்து மாத்துவப் பிராமணர்கள் பூசைசெய்து வருகிறார்கள். சிவதீக்கை பெற்றாலும் ஸ்மார்த்த பிராமணர்கள் சைவக்கோயில்களில் அகம்படித் தொண்டு செய்தற்கு உரியர் அல்லர் என்று காமிகம் முதலிய சிவாகமங்கள் விதிக்கின்றன. சைவசமய நூல்களிற் கூறப்பட்ட பதிபசுபாச முப்பொருள் உண்மை, படைப்பாதி ஐந்தொழில் உண்மை முதலிய உண்மைகளைச் சைவசமயிகளுக்கு விளக்குதற்காகவே சைவக்கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வழிபாட்டுக்கு நிற்கிற முறைமையில் இப்பொழுது தீக்கைபெறாத ஸ்மார்த்த பிராமணர்கள் கருப்பக்கிரக மண்டபத்துக்கு அடுத்த மண்டபத்தில் நின்றுகொண்டு ஏனையோர் அம்மண்டபத்திற்குள்வர உரியரல்ல ரென்று கூறுகிறார்கள். ஆசாரியாபிடேகம் பெற்ற மடத்துத் தம்பிரான்கள் சைவக்குருக்கள் முதலியோரும் ஸ்மார்த்த பிராமணர்கள்நிற்கிற மண்டபத்துக்கு அடுத்த மண்டபத்தில் நின்று வழிபடுகிறார்கள். பிரசாதம் வாங்குகிற முறையில் தீக்கைபெற்ற சைவர்களுக்கு முன்பே தீக்கைபெறாத ஸ்மார்த்த பிராமணர்கள் வாங்கி வருகிறார்கள். அவ்வாறு வாங்குதலிலும் தேவாரம் ஓதுகிற வழிபாடு முடிதற்கு முன்னே அவர்கள் சில கோயில்களில் பிரசாதம் வாங்கிவருகிற அபசாரமும் செய்துவருகிறார்கள். இந்த அபசாரம் இப்பொழுது சைவக் கோயில்களில் மாறிவருகிறது. யார் சைவக்கோயிலுக் குள்ளேபோய் வழிபாடு செய்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி இப்பொழுது ஒரேவிதமான வழக்கம் எங்கும் நடைபெறவில்லை. மதுரைக்கு வடக்கேயுள்ள சைவக் கோயில்களில் பஞ்சமர் தவிர ஏனைய குலமக்கள் எல்லாரும் வழிபாடுசெய்து வருகிறார்கள். மதுரையிலும் அதற்குத் தெற்கேயுமுள்ள கோயில்களில் பஞ்சமருடன் நாடார் குலமக்களும் கோயிலுக்குள் நுழைதற்கு உரியரல்லாதாராகக் கருதப்படுகிறார்கள். திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியசுவாமி கோயிலில் எண்ணெய் வாணிபச் செட்டி மக்களும் நுழையப்பெறார். அவர்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பிற சைவக்கோயில்களில் தடையின்றிப் புகுந்து வழிபாடு செய்கிறார்கள். இந்த வேறுபாடுகளுக்குப் பிடிவாத வழக்கம் தவிர நூற்பிரமாணமாவது அறிவுக்குப் பொருந்திய காரணமாவது இல்லை. இந்த நிலைமையில் சைவக்கோயிலுக்குள் வழிபாடு செய்தற்குத் தீண்டாத மக்கள் புகலாமா என்னும் கேள்வியை நீங்கள் தீர்மானித்தல் வேண்டும்.

பிடிவாத வழக்கம் நீங்கலாக ஆதிதிராவிடர்கள் முதலிய தீண்டாதார்கள் சைவக் கோயிலுக்கு வழிபாடு செய்தற்குப் புகவொட்டாமல் எந்தக் காரணத்தால் தடுக்கப்பட்டார்கள் என்று நீங்கள் ஆய்ந்து சூழ்தல்வேண்டும். ஏறக்குறைய 1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தாழ்ந்த பாணர் குலத்தைச் சேர்ந்த திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுடன்

கோயிலுக்குச் சென்று அவர்கள் பாடின தேவாரங்களை யாழில் இசையுடன் பாடி வந்திருக்கிறார்கள். திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரும் அவர் மனைவியாரும் திருச்சாத்த மங்கையில் திருநீலநக்கநாயனார் ஆகிய பிராமணர் வீட்டில்வேள்விக்குண்டத்துக்குப் பக்கத்தில் தங்கியிருக்க இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். பண்டைக்காலத்தில் பஞ்சமர்கள் சைவக் கோயிலுக்குள்ளே போய் வணங்கக் கூடாது என்ற விதியிருந்ததாகப் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களிற் காணப்படவில்லை. பெரியபுராணம் திருநாளைப்போவார்நாயனார் வரலாற்றில் மாத்திரம் நந்தனார் ஆகிய பஞ்சமப் பெரியார் திரு ஆதனூர்ச் சிவன்கோயிலுக்கும் தில்லைச் சபாநாதர் கோயிலுக்கும் போகக்கூடாது என்ற தடையிருந்ததாக நமக்குத் தெரிகிறது. பிற்காலத்தில் பஞ்சமர்கள் செத்த மாடுகளையும் உயிரோடுள்ள மாடுகளையும் உண்ணுதல், கட்குடித்தல், பேய்த் தெய்வம் தொழுதல் முதலிய அசுத்தமான வழக்கங்களை உடையவர்களா யிருந்ததனால் அவர்கள் ஊருக்குப் புறம்பே தனியாக ஓரிடத்தில் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டார்கள் என்பது நாம் அறியக் கிடக்கின்றது. இப்பொழுது காடன் முதலிய பேய்த்தெய்வங்களைத் தொழுதலையும் மாட்டூன் தின்னலையும் கள்ளுண்ணுதலையும் விட்டு, சைவக்கோயிலுக்குப் போய் வழிபாடு செய்தல் வேண்டும் என்ற ஆர்வமுடைய தீண்டாதார்களுக்குக் கோயிலுள் இப்போது வழிபடுதற்கு ஏன் இடங்கொடுத்தல் கூடாது? அசுத்தம் உடையவர்கள் எப்பொழுதும் அசுத்தமாகவே இருத்தல் வேண்டுமா? சுத்தத்தை அடைய விரும்புகிற பஞ்சமர்களுக்கு அவர்கள் சுத்தமுள்ளவர்களாய்க் கோயிலில் வழிபாடு செய்ய ஏன் நாம் இடங்கொடுக்கக்கூடாது? அவர்களுக்கு மற்ற இந்து மக்களோடு இருக்கிற பொது உரிமையைத் தடுக்க நமக்கு என்ன உரிமையிருக்கிறது? சிலர் கடவுளுக்குத் தீட்டு உண்டா, பஞ்சமர்கள் ஏன் கடவுள் திருஉருவங்கள் கிட்டப் போகக்கூடாது என்கிறார்கள். கோயிலிலிருக்கிற உருவங்கள் அசுத்தப்பட்டு அவைகளிலுள்ள சத்தி (magnetism) குறைதல்கூடும். அந்தச் சத்தி குறையாமலிருக்கச் செய்தற்காகவே அடிக்கடி மந்திரம்செய்யப்பெற்ற கும்ப நீரும் பால் இளநீர் முதலிய நீர்ப்பொருள்களும் திருஉருவங்களுக்கு அபிடேகம் செய்யப்படுகின்றன. இப்பொழுது கோயிலுக்குப்போய் வழிபாடு செய்கிறவர்களெல்லாம் சுத்தமாயிருக்கிறார்களா? பஞ்சமர்கள் மாத்திரம் ஏன் சுத்தமா யிருத்தல்வேண்டும் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். எக்குலத்திலுள்ளவர்களானாலும் கோயிலுக்குள்போய் வழிபாடு செய்ய ஆர்வமுள்ளவர்கள்தான் அங்கே போவார்கள். அவர்கள் பொதுவாக இப்பொழுது உள்ள பஞ்சமர்களைப் பார்க்கிலும் சுத்தமா யிருப்பார்கள். அவர்களிலும் சிலர் பஞ்சமர்களைப்போல தவறு உடையவர்களா யிருந்தாலும் கோயிலுக்கு இனிப் போக உரிமை கேட்கிற பஞ்சமர்களும் அத்தவறுகளினின்று நீங்கிப்போதல் வேண்டும் என்று கூறுதல் அவர்களை அத்தவறுகளினின்று நீக்குதற்குத் தூண்டுதலா யிருக்கும். மேலும் இனிச் செய்யப்படும் கோயிற் சீர்திருத்தங்களில் கோயில் தூய்மையாய் வைக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒன்று. அகந்தூய்மை புறந்தூய்மை உள்ள கோயில்களில் இறைவனது அருள் நன்கு விளங்கி அன்பாக வழிபாடு செய்கிறவர்கள் அவ்வருளினைப் பெறுவர். கோயில்களில் தூய்மை எவ்வளவு குறையுமோ அவ்வளவு அருள் விளக்கமும் குறையும் ஆதலின் கோயிலுக்குள் புகுந் தகுதி யுடைமைக்கு அங்கே போகிறவர்களுடைய அகந்தூய்மையும் புறந்தூய்மையும் காரண மன்றி இப்பொழுது நிலவுகிற உள்ளீடில்லாத சாதியும் குலமும் இனிமேற் காரணமாயிருத்தல் கூடாது. சாதியையும் குலத்தையும் காரணமாகக் கொள்ளுதலினாலே சில பகுதி மக்கள் கோயிலுக்

குப் போகும் உரிமையைத் தடுத்து அவர்களை மேல் நிலைக்கு வரவொட்டாமல் செய்கிறார்களே தவிர அதனால் நற்பயன் ஒன்றும் உண்டாதலில்லை. அநுட்டானத்தில் கோயிலுக்குப் போகிறவர்களுடைய அகந்தூய்மையை நாம் நிதானிக்க முடியாது. கூடியவரை புறந்தூய்மையையே கவனித்தல் முடியும். மேற்கூறியவைகள் எனது கருத்துக்கள். எந்த விதமான நிபந்தனைக்குட்பட்டு, தீண்டாதார் சைவக் கோயிலுக்குப் போய் வழிபாடு செய்யலாம் என்பதைத் தாங்கள் சூழ்ந்து முடிவு செய்தல்வேண்டும்.

முடிவுரை:—சிவநேயச் செல்வர்களே! இதுகாறும் எனது சிற்றறிவுக்கு எட்டியவரை சைவ சமயத்தினது சிறப்பு இலக்கணம் சிலவற்றைப் பற்றியும், தீண்டாதார் சம்பந்தமாய் இப்பொழுது நமது நாட்டில் எழுந்திருக்கிற கேள்விகளைப்பற்றியும் சொன்னேன். நான் சொன்னவைகளை ஆராய்ந்து நமது நாட்டு நலத்துக்கு இணங்க நடுவு நிலையில் நின்று முடிவு செய்யும்படி தங்களை வணக்கமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது நாட்டு நலம் என்பது, நமது நாட்டில் வாழும் எல்லாப் பகுதி மக்களுடைய நலம். இந்து மக்கள், மகம்மதிய மக்கள், பார்சிகர்கள், ஐரோப்பியர்கள். முதலிய எல்லா மக்களுடைய நலமே நமது நாட்டு நலம் என்பது. நமது நாட்டிலுள்ள நலமும் பிறநாட்டிலுள்ள நலத்துக்கு முரணாது பொருந்தும்படியிருத்தல்வேண்டும். நமது சைவ சமயமானது கடவுளுடைய கருத்துக்கு இணங்க எல்லா மக்களுடைய நலத்தையும், மக்களுக்குக் கீழேயுள்ள எல்லாப் பிராணிகளுடைய நலத்தையும் கருதும் சமயம். முன் நான் கூறியபடி வியாபகத் தன்மையும் இயற்கைத் தன்மையும் செயல் முறைத் தன்மையுமுடைய நமது சமய உண்மைக்குப் பொருந்திய தனி ஒழுக்கத்தையும், கூட்ட ஒழுக்கத்தையும் நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். நமது சமய அறிவும் சமய ஒழுக்கமும் வேறுபட்டிராமல் பொருந்தி ஒன்றுபட்டிருத்தல் வேண்டும். நமது சமய அறிவும் சமய ஒழுக்கமும் நமது நாட்டிலுள்ள பிறசமய மக்களுக்கும் பிறநாட்டிலுள்ள மக்களுக்கும் வழிகாட்டியாயுள்ளன. நமது சமய மேன்மையை வாயால் மட்டும் பிறசமயத்தாருக்குக் கூறாமல் நாம் எல்லா உயிர்களுடைய நலம்பற்றி ஒழுகும் அருள் ஒழுக்கத்தால் அருள் விளக்குகள்போல் விளங்குதல் வேண்டும். அப்பொழுதே நம்மிடம் விளங்கும் அருளொளி நம்மைச் சுற்றிலுமுள்ள மல இருளை நீக்கி இன்ப நலத்தை உண்டாக்கும். நமது ஒழுக்கத்தைப் பிறசமய மக்கள் பார்த்து அவ்வாறு ஒழுகும் நலம் அடையுமாறு நாம் ஒழுகல்வேண்டும். அங்ஙனம் நாமெல்லாம் ஒழுகுமாறு எல்லாம் வல்ல சிவபெருமான் அருள் செய்வாராக.

வாழ்த்து

ஓங்குக சோதர வுணர்வு மக்களுள்
நீங்குக வவரிட நிலவு பகைமையே
ஓங்குக வமைதியா முணர்வு மக்களுள்
நீங்குக கலாமுணர் வவரி னின்றுமே.

வாழ்க சிவனருள் வாழ்க சிவநெறி
வாழ்க வுலகெலாம் வல்லருள் வழியிலே
வீழ்க மறமெலாம் வியனுல கெங்கணும்
ஆழ்க துயரெலா மாருயிர்க் கெங்குமே.

சைவ சமயத்தின் சிறப்பியல்பு

[ஈ. த. இராஜேசுவரியம்மாள், எம். ஏ., எல். டி.]

1. சமயமும் நீதியும்

எல்லாச் சமயங்களுக்கும் பொதுவான கொள்கைகள் பல உள. அவை மக்கட் பிறவிக்கு இன்றியமையாத நன்னெறிச் சட்டங்களாம். அச் சட்டங்களை செவ்வனே ஓம்புதல், இந்நில உலகின் இனிய வாழ்க்கையில் யாதொரு கலகமுமின்றி வாழப் பயன்படும். கிறிஸ்தவ வேதத்தில் போதிக்கும் பத்துக்கற்பனைகள், அச்சமயத்திற்கே சொந்தமானவை என்று சொல்லுவதற் கிடமில்லை. அவை எல்லா மதங்களிலும் வேறு உடையுடன் காணப் படுகின்றன. நமது ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் முதலிய சிறு பிள்ளைகள் கற்கும் நூல்களிலும் வைதிக ஒழுங்கில் வாழ்நாட்களைக் கழிக்க எல்லா நன்மக்களுக்கும் சட்டதிட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட் டிருக்கின்றனவன்றோ? எச்சமயமும் பொய் பேசவாகிலும் வேறு எவ்வித துர்க்காரியம் செய்யவாகிலும் போதிக்கவில்லை. ஆயினும் சில சமயங்கள் ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன் சட்டதிட்டமே மக்கள் வாழ்நாள் முற்றும் வைதீக நடைக்குப் போதுமானதென்று கொண்டு அவற்றுடன் நிற்கும். மற்றச்சமயங்களோ அவற்றுடன் திருப்தியாகாமல் இன்னும் மேலே செல்லவேண்டிய கருமங்கள் உளவென்றும், சமணர், பௌத்தர் போதித்த நாலடியார் முதலிய நூற்களின் வைதிக நிண்ணயம், வைதிக வாழ்க்கையின் ஆரம்பம் என்றே கொள்ளும்.

> "வேர்வந்துற மாசூர்தர வெயினின்றுழல் வாரும்
> மார்பம்புதை மலிசீவர மறையாவருவாரும்
> ஆரம்பர்த முரைகொள்ளன்மி னண்ணாமலை யண்ணல்
> கூர்வெண்மழுப் படையானல்ல கழல்சேர்வது குணமே."
>
> —சம்பந்தர் - திருவண்ணாமலை 10.

தெருப்பள்ளிக்கூடத்து நான்காம் வகுப்பு மாணவன் தன் வகுப்புக் கல்விக்குப் பெரியது இல்லை என்று எண்ணவேண்டாம்; இக்கல்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேலெழும் கல்வி வகுப்புக்கள் பல உள என்று ஆய்ந்து அறிவானாக! என்பதே நமது சமய குரவர் போதனையாம். அவ்வாறு அறியாமை விருத்திக்கு இடமில்லை என்றும், அறியவேண்டியது அறியாது ஒழிதல் மூர்க்கம் என்றும் சம்பந்தர் கூறுவார்,

> "பறிகொள் தலையினர்—அறிவதறிகிலார்
> நெறிகொள் மிழலையீர்—பிறிவதரியதே"

என்றார்.

2. சைவமும், மேல்நாட்டுச் சமயங்களும்

குற்றமற்ற உலக வாழ்க்கையில் நடப்பதே சைவம் முதலிய வைதிக வாழ்க்கைக்கு அடிப்படை என்று கண்டோம். ஆயினும் அவ்வடிப்படையின்மீது கட்டப்பட்ட ஏனைய சமயங்களுக்கும், அதாவது முக்கியமாய் மேல்நாட்டுச் சமயங்களுக்கும், நமது சைவசமயத்திற்கும் தத்துவத்தில் உள்ள பேதங்களில் முக்கியமானது ஒன்று கூறுகின்றேன். மேல்நாட்டுப் பார்வை

யில் மனிதனது நன்னெறி யென்பது ஒரு மனிதனுக்கும் மற்றொரு மனிதனுக்கும் இடையேயுள்ள சம்பந்தா சம்பந்தங்களைப் பற்றியதேயாம். வேறு ஜீவராசிகள், அந்நோக்கில் வர இடமே இல்லை. மேல்நாட்டுச் சமயங்களில், மனிதர்களைப்போல் எல்லா உயிருள்ள பிராணிகளுக்கும் ஆத்மா ஒன்று உண்டென்பது சித்தாந்தம் அல்ல. மனிதனுக்காக உலகில் எல்லாப் பிராணிகளையும் கடவுள் சிருஷ்டித்தார் என்பதும், அவன் இஷ்டப்படி அவற்றை உபயோகிக்கலாம் என்பதும் மேல்நாட்டுச்சமயங்களின் கொள்கையாம். நமது சமயமோ எல்லா உயிருள்ள ஜந்துக்களும் மனிதனைப்போலவே உலகத்தில் வசிக்க உரிமையுடையன என்றும், ஒவ்வொரு உயிருக்கும் உயிராய்ச் சிவபெருமான் திகழ்கின்றார் என்றும் போதிக்கின்றது.

"உரைசேரு மெண்பத்து நான்குநா றாயிரமாம் யோனி பேதம்
நிறைசேரப் படைத்தவற்றி னுயிர்க்குயிரா யங்கங்கே நின்றான் கோயில்
வரைசேரு முகில்முழவ மயில்கள்பல நடமாட வண்டு பாட
விரைசேர்பொன் னிதழிதர மென்காந்தள் கையேற்கு மிழலை யாமே"

மனிதனுக்கு உணவளிக்கும் பூமிதேவி தனது மலர்க்கையான காந்தள் (சூரியகாந்தி) முதலிய புஷ்பங்களின் தேனால் வண்டுகளை ஆதரிக்கின்றது கண்டு ஆனந்தித்தவர்கள் நமது சமய குரவர்களே. நமது சமயத்திலோ ஒரு சிறு பிராணி அல்லது ஒரு புல் பூண்டு அழிப்பதற்கும் நமக்குச் சுதந்திரம் தானில்லை. சைவசமயம் ஊன் உண்ணாமையை மாத்திரம் போதித்து, தாவர ஜங்கம ஜீவர்களை இம்சிக்க விட்டு விடவில்லை. சைவம் என்பது சாதாரண சொற் பிரயோகத்தில் ஊனுண்ணாமை என்று பொருள்படினும், ஊனுண்ணாமைக்கும் பெரியதோர் கொள்கையாய் மரம் செடி முதலியவற்றிற்கும் அன்பு பூண்டு ஒழுகும் ஒரு சமயமாய் நிற்கின்றது. இக்காரணத்தினாலேயே நமது தேவாரத் திருமுறைகள் இயற்கைத் தோற்றத்தை வியந்து பாடி அவற்றின் மூலமாய் ஈசுவர தத்துவத்தை விளக்கிநின்றமை காண்கின்றோம். சைவத்திற்கும் ஏனையஉலகச் சமயங்களுக்கும் உலக வாழ்க்கையின் நன்னெறி என்னும் அடிப்படை ஒன்றேயாயினும், அவ்வடிப்படையின் மேல் நிற்கும் கட்டடச் சாமான்களும் கட்டிய முறையும் பலவாறு பேதப்படும். அவற்றை யாதென்று ஆராய்வோம். சைவ சமயத்திற்கும் ஏனைய சமயங்களுக்கும் உள்ள முக்கிய பேதங்களை இருவகையாய்ப் பகுக்கலாம்.

3. சைவ இலக்கணமும் ஏனைய சமய இலட்சணமும்

i. சொரூபலக்ஷண பேதம் ஒன்று (Statical aspect).

ii. தடஸ்தலக்ஷண பேதம் மற்றொன்று (Dynamic aspect).

[உபலக்ஷணங்களை (Minor aspects) முக்கியமாய்க் கவனிக்கவேண்டியதில்லை.]

I

சைவத்தை ஏனைய சமயங்களினின்று வேறு படுத்தும் சொரூபலக்ஷண அம்சங்கள் நான்காம். அவையாவன :—

(i) உற்பத்தி (Crigin).
(ii) வேதம் (Scriptures).
(iii) வழிபடுவோன் (Adherents).
(iv) குரு (Prophet).

அவற்றை முறையே நோக்குவோமாக.

(i) உற்பத்தி

எல்லா மதங்களும் அவ்வச் சமயகுரவர்களாலே ஆக்கப் பட்டனவாம். சைவ சமயமோ, நமது சமய குரவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டதன்று. அவர்கள் மனதுக்கும் எட்டாத வெகு புராதன உற்பத்தியை உடையதென்று தேவாரம் கூறும்.

“புகையெட்டும், போக்கெட்டும், புலன்களெட்டும்,
பூதலங்களவை யெட்டும், பொழில்க ளெட்டும்,
கலையெட்டுங் காப்பெட்டுங் காட்சியெட்டுங்
கழற்சே வடியடைந்தார் களைகணெட்டும்,
நகையெட்டும் நாளெட்டும், நன்மையெட்டும்
நலஞ்சிறந்தார் மனத்தகத்து மலர்களெட்டும்
திசையெட்டுந் தெரிப்பதற்கு முன்னோ? பின்னோ?
திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்ட நாளே.”

—அப்பர்.

சிவத்துடன் பிறந்தது சைவம். எனவே, அதன் உற்பத்தி மனோவாக்குக்கு அதீதமான ஆதியையுடையது.

(ii) நமது வேதம்

நமது மறைகள் கடவுளை அறிவதற்கு வேண்டிய ஒவ்வொன்றையும் கொடுப்பதாக வீண் இடம்பம் பேசுவதல்ல. நமது சமயகுரவர்கள் ஈசுவர தத்துவத்தில் ஆழ்ந்து அநுபவித்த அவர்கள் சுவானுபூதி (Spiritual experience) விளக்கமே நமது தமிழ் மறைகளாக விருக்கிறது.

“குற்றநீ! குணங்கள்நீ! கூடலால வாயிலாய்!
சுற்றநீ! பிரானுநீ! தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ!
கற்றநூற் கருத்துநீ! யருத்தமின்ப மென்றிவை!
முற்றுநீ! புகழ்ந்துமுன் னுரைப்ப தென்முகம்மனே?

—சம்பந்தர்

தம்மைத் தொடர்ந்திலங்கும் சோதியைப் பற்றிப்பாடியதே, சைவத் திருமுறைகளாகும். இம்மறைகள் “பொருள்” உணர்ந்து நடக்கவேண்டிய வழிகளைக் காட்டும் நூல்களாய் இருக்கின்றனவாயினும், தேவாரத் திருவாசகப் பதிகங்களில் ஒரு செய்யுளும் அறியாதவனும் பரிசுத்த சைவனாய் இருப்பது முடியாத காரியமன்று. மேல்நாட்டுச் சமயவேதங்களைப்போல் தம்மைப் பாராயணம் செய்யாதவன் இச்சமயத்தில் சேராதவனென்று நமது மறைகள் கூறவில்லை.

மற்றும், நமது சமய மறைகள் கோயிலுக்காகவுமே அல்லது பூஜை விதிக்காகவு மென்றுமே எழுதப்பட்டன வல்ல. நமது வாழ்நாட்களிலுள்ள ஒவ்வோர் இயக்கத்தின் பாகத்திலும், அவற்றை நாம் பயன்படுத்துமாறு அவை பாடப்பட்டன. பின்னும் அவை கல்விக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் பயன்படும். ஏனெனில் அவை பொருள் மயக்கும் நடையுடை பெற்றனவல்ல. ஒருவனுக்குத் தமிழ்க் கல்வி சாதாரணமாயிருப்பினும், நமது மறைகளினின்று வாக்கியங்களின் பொருள் நன்கு அறியலாம். அவ்வாக்கிய விஷயங்களோ, வைதிக விஷயங்களே எனக் கூறுவதற்கு மிடமில்லை; வைதிக ஒளியுடன் பல அறிவியற் கல்விகளும் பற்பல கலைஞானங்களும் நமது சமயகுரவர்கள் பெற்றிருந்ததை, ஒருவாறு காட்டித் தத்துவ

ஞானத்தை நடைமுறைக்கையில் பயன்படுத்தும் முறைகளைக் காட்டுகின்றன. நமது குரவர்கள் போதிவாளராதலால் கண்மூடி நம்பிக்கையைக் காட்டினும், சமயத்தில் அவநம்பிக்கையுடையவர்கள் தமது மனச்சாட்சிக்கு விரோதமின்றி நடப்பாராயின், அவரே மேலோரெனக் கொள்வர். கஞ்சி உண்பதற்கு முன்னம் சிவலிங்கத்தின் மேல் கல்லெறிந்த சாக்கியனாரை, அறுபத்து மூன்று அடியார்களில் ஒருவராக நமது சமயம் கொண்டவாறு, எச்சமயத்தில் அதன் விரோதியான புறச்சமயத்தானை ஓர் அடியானெனக் கொள்ளும் வழக்கம் உண்டு?

"விரிவிலா வறிவினர்கள் வேறொரு சமயஞ்செய்தே
எரிவினாற் சொன்னா ரேனும் எம்பிராற் கேற்றதாகும்"

என்று எச்சமயம் கூறும்? நமது மறைகள் ஒரு தலைப் பட்சமாய் மதக் கொள்கை காட்டாது எம்மதத்திற்கும் சம்மதமா மாறு தனது சித்தாந்தத்தை நிலை நிறுத்தும்.

(iii) சமய ஒழுக்கத்தினர் (adherents)

நமது சமய அடியார்கள் பிறக்கும்போதே சைவராய்ப் பிறக்கவேண்டுமென்கிற நிபந்தனையில்லை. ஆயினும் அத்தகைய கொள்கை பெற்ற மற்ற மதங்கள் நமது மதத்திற்குக் கட்சி மாற்றி (Conversion) வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதுபோல் நமது சமயத்தை ஏற்கும் புறச்சமயத்தானுக்குக் கட்சி மாற்றவேண்டும் என்னும் நிபந்தனைக்குமுட்படுத்துவதில்லை. ஒரு வைணவன், தனது வைணவச் சின்னங்களை மாற்றாது நமது கோயிலுக்கு வரவும், சிவபெருமானைத் துதிக்கவும், தேவார பாராயணம் செய்யவும் கூடும். இதற்கு அறிகுறியாக நமது சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்திலும் வைணவ சமயத்தினரை அங்கத்தினராக ஏற்றுள்ளோம். மற்றப் புறச்சமயங்கள் சைவ வைணவ சின்னங்களுடையவர்களைத் தமது சமயக் கூட்டத்தில் சேர்த்ததில்லை. இதற்குக் காரணம் என்னவென்று ஆராய்ந்து பார்க்கின் சைவசமயம் வெளி வேடத்தைக் கருதாது உள்ளன்பும் நல்லொழுக்கமுமே கவனிக்குமென்பதும், நமது சமயத்தினர், உலகிலுள்ள எச்சாதி எச்சமயம் உள்ளவரேனும் சைவசமயக் கொள்கைகளை உடையவராய் அச்சீலத்தை ஓம்புவோராயின் சிவனடியார் என எண்ணப்படுவர் என்பதும் வெளியாகும்.

(iv) நமது சமயகுரவர் (Prophets)

ஏனைய சமயகுரவர்கள் தாங்கள் கடவுளால் அனுப்பப்பட்டவர்களென்றும், அவர் காரியத்தை நிறைவேற்றுமாறு தாங்கள் உதித்தார்களென்றும் தமது சீடர்களுக்கும் உலகத்தாருக்கும் வெளிப்படையாகக் கூறினார்கள். ஆயினும் முடிவில் யுக்தி அநுபவத்திற்கு அவ்வாறு சர்வ வல்லமையுள்ள பெருமான் பிரதிநிதியாய் அவர்கள் உலகக் கடுமையில் சலனமற்று நிற்கவில்லை. அச்சமயகுரவர்கள், நல்லொழுக்கமுள்ள பெரியோர்களாயினும், சாதாரண மனிதர்களால் வழிபடத்தக்க யோக்கியத்தை உடையவர்களாயிருந்தும், அவர் இயற்கைப் பொருளின் இயற்கைத் தத்துவத்தை அவசியமான காலங்களில் மாற்றத்தக்க சக்தி வாய்ந்தவர்கள் அல்லவென்பது அவர்கள் சரித்திரங்களால் வெளியாகிறது. நமது சமயகுரவர்களில், நீற்றறையிலிட்ட அப்பரோ ஏழுநாள் சென்ற பின்னர் வெளிவந்து,

"மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்

மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை யிணையடி நீழலே."

என்று பாடினர். சம்பந்தர் மடத்தைச் சுற்றிச் சமணர் கொளுத்திய தீயை,

"செய்யனே! திருஆலவாய் மேவிய
ஐயனே! அஞ்ச லென்றருள் செய்யெனைப்
பொய்ய ராம்அம ணர்கொளு வுஞ்சுடர்
பையவே சென்று பாண்டியற் காகவே."

என்ற மாத்திரத்தில் பாண்டியனை அத்தீ கொல்லாது வெப்பு நோயாய்ச் சூழ்ந்தது. பிறகு சமணருடன் வாதிக்கும்போது சம்பந்தர் நெருப்பிலிட்ட ஓலை தீயில் அழியாது நின்றதும், ஓடும் நீரிலிட்ட ஓலை வெள்ளத்தை எதிர்த்து எதிர் நோக்கி நெடுந்தூரஞ் சென்றதும் ஆன இத்தகைய அற்புதங்கள் நேர்ந்திராவிடின், சைவ சமயம் பேரின்றி மறைந்து போயிருக்கு மன்றோ? மேல் கூறிய மேல் நாட்டுச் சமய குரவர்கள் தங்களைக் கடவுளின் பிரதிநிதி என்றார்கள். நமது சமய குரவர்களோ இத்தகைய அற்புதஞ் செய்தும் தம்மைக் கடவுள் பிரதிநிதி என்று கூறவில்லை. இவையெல்லாம் இறைவன் செயலென்றனர். சமணர் தந்த விஷம் அமுதானதும், கொலையானை அவரைக் கண்டு நடுங்கிப் பணிந்ததும், கற்பாறை கடலில் சடைப்படகுபோல் அவரைச் சுமந்து சென்றதும் கடவுள் திருநாமத்தின் உச்சரிப்பால் ஏற்பட்டனவென்பர், ஆளுடைய வரசு :—

"துஞ்சிருள் காலைமாலை தொடர்ச்சியை மறந்திடாதே
அஞ்செழுத் தோதி நாளும் அரனடிக் கன்பதாகும்
வஞ்சனைப் பால்சோ றாக்கி வழக்கிலா அமணர்தந்த
நஞ்சமு தாக்கி வைத்தார் நனிபள்ளி யடிகளாரே."

"மலைக் கொளானையை மயக்கிய வல்வினை
நிலைக் கொளானை நினைப்புறு நெஞ்சமே
கொலைக்கை யானையுங் கொன்றிடு மாதலால்
கலைக் கையானை கண்டீர் கடவூரரே."

"கல்லினோ டெனைப் பூட்டி அமண்கையர்
ஒல்லை நீர்புக நூக்கஎன் வாக்கினால்
நெல்லு நீள்வயல் நீலக் குடியரன்
நல்ல நாமம் நவிற்றிஉய்ந் தேனன்றே."

திருஞான சம்பந்தரும் அப்பரும் இவ்வாறு சமணர் சூழ்ச்சிக்கு இலக்காய் மாளாமையே, அவர்கள் தெய்வத் தன்மை பொருந்தி உலகத்தில் உலாவினார்களென்பதற்குச் சான்றாகும். மேல் நாட்டுச் சமய குரவர்கள் மறித்தது போல் வடநாட்டிலும் டேஜ் பகதூர் (Tej Bahadur) முதலிய சீக்கிய (Sikhs) குரவர்களும், தமது மதத்தை நிறுவினும் புறச் சமயர் கைக்கு இரையாயினராதலால், வேறு சமயங்களிலுள்ள சமய குரவர்களைப்போல் பல ஈனமான மனித தத்துவம் பெறாமல் நமது சமய குரவர்கள் தேகமானது காய சித்தியிலும், சிறந்த உடல் வன்மையாய், மாறாது நின்ற தெய்வத்தன்மையும் வாய்ந்திருந்தது. அவ்வாறிருந்தும், மான் காட்டி மானைப் பிடிப்பதுபோல் சிவபெருமான் இவர்களை உலகத்தில் அனுப்பினர் என்ப

தற்கு அத்தாட்சியாய், உலகத்திலுள்ள பாமர ஜனங்களுடன் யாதொரு ஆடம்பரமுமின்றி சகோதர வாஞ்சனையாய் உலவியதுடன்,

"எவரேனும் தாமாக விலாடத் திட்ட
 திருநீறுஞ் சாதனமும் கண்டா லுள்கி
யுவராதே யவரவரைக் கண்ட போது
 உகந்தடிமைத் திறநினைந்து அங்குவந்து நோக்கி
இவர்தேவர், அவர்தேவர், என்றுசொல்லி
 இரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் திறமே பேணிக்
கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சி னுள்ளே
 கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காண லாமே."

என்னும் இலக்கணம் பொருந்தி இருந்தனர். ஆயினும் இவர்கள் ஏழைகளல்ல. புகலி வேந்தன் தந்தை சிவபாத விருதையார் சீர்காழிக்குத் தலைவராகக் காணப்படுகின்றார். இவர்குடி சீர்காழிக்குத் தலைமை வாய்ந்திராவிடில் தம்மை "மன்னன்" என்றும், "கோன்" என்றும், "வேந்தன்" என்றும், தமது திருக்கடைக் காப்பில் கூறார் என்பது திண்ணம். அப்பர் குடும்பத்தை உற்று நோக்கில் அவரும் அக்காலத்திய பெரிய பிரபு என்றே காட்டுகின்றது. அவர் தமக்கையை மணக்கக் கலிப்பகையாகிய அரசன் சேனாபதி நிச்சயித்திருந்தாரெனில் சாதாரண குடும்பமாய் அப்பர் இல்லம் இருந்திராதென்பது திண்ணம். திருமறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம் பல்லவன் மந்திரி முதலானோரைப் பார்த்து அளித்தவிடை. இது தன்மைப் பன்மையிலிருக்கிறது. "யாம்," "நாம்" என்று கூறுவதற்கு, உலக அந்தஸ்து முக்கியமானது. வைதிக ஒழுங்கில், "அடியேன்," "நாயேன்" என்றவர் லௌகிக ஒழுங்கில், "யாம் வாரோம்" "நாம் குடியல்லோம்," "நாம் இடையோம்," என்றதால், இத்தகைய மாற்றங்கள் உலகத்தில் அவர் பெற்றிருந்த பதவியையே காட்டுகின்றன. இதனால் அப்பரும் அரச அந்தஸ்து அல்லது அதற்குத் தக்க பிரபுத் தன்மை வாய்ந்தவரென்பது நிச்சயம். சுந்தரரை உற்றுநோக்கின் அவரும் அரசகுமாரனாக வளர்ந்தாரென்பதும், தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் இவரைப்போற்றி நிற்கத் திருப்பரங்குன்றம் முதலிய தலயாத்திரை செய்தாரென்பதும் காணப்படுகின்றன. திருநாகைக் காரோணத்தில், சுந்தரர் முத்தாரம், வைரக்கோவை, கஸ்தூரி சாந்து, காற்றனைய கடும்பரிமா இவை சிவபெருமானைத் தரவேண்டுமென்று வேண்டியதால், அவர் இவையாவும் உபயோகித்த பெரிய பிரபு என்பதற்குச் சந்தேகம் உண்டோ? ஆதலால் நமது சமயகுரவர்கள் ஏழைகளல்லர். அருட்செல்வம் பொருட்செல்வம் இரண்டும் வாய்ந்தவரென்று வெளியாகிறது. ஆயினும், அவர்கள் தாங்கள் கடவுளிடத்திலிருந்து வந்தவர்கள் என்று ஒருவருக்கும் வெளியில் பகர்ந்தவர்களல்லர். மற்றவர்களைப்போலவே, அவர்களும் உலக மாயையில் வருந்துவதுபோல் வருந்தி, மெய்க்கிலேயான பரம்பொருளின் பேரின்பம் அருளவேண்டுமென்று சிவபெருமானைத் தனியேயும் கணங்களோடும் துதிக்கலாயினர்.

எனவே, சைவசமயமானது மற்றச் சமயங்களினின்று முதலில் தொன்மையில் பேதப்படும். பிறகு மறைகளின் இலக்கணத்தால் பேதப்படும். அதாவது ஏனைய சமய மறைகளைப்போல் தம்மையே நம்பவேண்டுமென்று கூறாமல் தோத்திர முறைகளாய் இம்மை மறுமைக்கு இன்றியமையாத மேலான ஞானத்தை ஓதுவிப்பது மன்றித் தமது அடியார்களைத் தனித்

தனியே ஆராய்ச்சித் துறையில் மூழ்கி ஒவ்வொன்றும் அநுபவத்தால் தேர்ந்து தெளிய வேண்டுமென்று கூறும்.

"பாறிஞய் பாவிநெஞ்சே! பன்றிபோ லளற்றிற் பட்டுத்
தேறிநீ நினைதியாயிற் சிவகதி திண்ண மாகும்;
ஊறலே யுவர்ப்புநாறி யுதிரமே யொழுகும் பாசக்
கூறையால் மூடப்பட்டும், சோலமாக் கருதிஞயே!"

என்ருர் அப்பர். இவ்வாறு மற்று எந்த மறையும் போதித்ததில்லை. கண்மூடி நம்பிக்கையே வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தும், புறச்சமய மறைகள். நமது சமய குரவர்களோ அறிவியல் துறையில் அறிவியல் இயந்திர ரசாயன சாலைகளில் வேலைசெய்யும் ஆசிரியர்கள்போல், இயற்கைத் தத்துவ அறிவியல் ஞானம் அற்புதமாக வெளிப்படுத்துகின்றனர். நமது மதத்தில் சேர்ந்தவர்கள் வெளிச் சைவநாமம் பெறவேண்டிய அவசியமில்லை என்பது முன்னரே காட்டினேம். ஆகையால், ஏனைய சமயங்களைப்போல் சைவரில் வகுப்புகள் கிடையா. சைவரில் வீர சைவரென்பவரும், பொதுச் சைவர்களுக்கு விரோதமான கட்சியரல்ல. வைணவத்தில் வடகலை, தென்கலை போல,சைவத்தில் வெறும்சைவம் வீரசைவம் என்னும் பேதமில்லை.ரோமன் காதிலிக் சமயத்தில் (Roman Catholics) ஜெசுயிட் (Jesuits) இருப்பது போல் சைவத்தில் வீரசைவம் அமையும். இவையே சைவத்திற்கும் ஏனைய சமயங்களுக்கும் உள்ள சொரூப லக்ஷண பேதங்களாம்.

II

இனி தடஸ்த லக்ஷண பேதங்களை கவனிப்போம். ஒவ்வொரு சமயத்திலும், சுவர்க்கம் (Heaven), நரகம் (Hell), கடவுள் (God), முத்தி (Salvation), என்கின்ற நால்வகை தடஸ்த முகங்கள் உள. இவை சுருதி (authority of Scriptures) யுக்தி (Logical basis of discussion), அநுபவம் (Practical and concrete experience) இம்மூன்றுக்கும் பொருத்தமாகக் காட்டக்கூடிய சமயம், நமது சமயம் ஒன்றே. எல்லா மதங்களிலும் நரகமானது கடவுள் துஷ்டர்களைத் தண்டிக்கச் சிருஷ்டித்த இடமெனக் கொள்ளப்படும். நமது சமயமோ நரகத்தைப்பற்றிப் பேசுகின்றதாயினும், அது அன்பே உருவான சிவத்தினுடைய சிருஷ்டி யென்று எண்ணவில்லை. நமது கடவுளுக்குத் தண்டனை விதிக்கும் நியாயாதிபதி வேலையையும், தண்டனை நிறைவேற்றும் சிறைச்சாலைத் தலைவன் வேலையையும், நமது சமயம் கொடுக்கவில்லை. நரகம் சிவன் சிருஷ்டி யன்று; ஜீவசிருஷ்டி எனப்படும். இங்கும், சிவன் பேயோடாடியாய் ஜீவனுடைய பாவத்தை நீக்க முயலும்.

"பேயாயின பாடப்பெரு நடமாடிய பெருமான்,
வேயாயின தோளிக்கொரு பாகம்மிக உடையான்
தாயாகிய உலகங்களை நிலைபேறுசெய் தலைவன்
நேயாடிய பெருமானிடம் நெய்தான மென்னீரே" —சம்பந்தர்.

சைவ சமயத்தில், மீளாநரகம் என்பதே கிடையாது. அத்தகைய நரகத்திற்கு ஆளாக்க வேண்டிய இராவணனையும், சிவபெருமான் தம்மைத் துதித்தவுடன் மன்னித்து அவன் வேண்டும் வரங்கள் ஈந்தார் என்பது, புராண இதிகாசங்களின் வரலாறும்.

மற்றும், நரகமானது, நமது மதத்தில் பாவிகள் உறையும் வேறு உலகமென்று எண்ணவில்லை. ஒருவன் செய்த குற்றத்திற்கு அவனை அதை மறந்து பல காலத்திற்குப் பிறகு தண்டிப்பதில், நியாயம் பொருந்தாது. குற்றம் செய்த காலத்திற்கும், தண்டனை விதிக்கும் காலத்திற்கும் இடையே ஒருவன் நல்ல நடவடிக்கையுடன் நற்காரியங்கள் செய்து வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆகையால் தண்டனை கொடுப்பதாயின் குற்றம் செய்த உடனே தாமதமின்றிக் கொடுக்கவேண்டியதாகும். எல்லாம் அறிந்த இறைவனுக்கு சாட்சிவேண்டியதில்லை. ஆதலால் அவர் குற்றத்துக்குத் தண்டனை பல காலத்துக்குப் பின்னர் கொடுக்கின்றார் என்பது யுத்திக்குப் பொருந்தாததாம். எனவே, நரகம் ஒவ்வொரு ஜீவனும் தன் தன் பாவத்தினால் சிருஷ்டித்துக் கொள்வதேயன்றிச் சிவன் செயலால் வருவதன்று. அது இம்மையிலே பெரும்பாலும் சம்பவிக்கும்.

> "குற்றொருவரைக் கூறைகொண்டு கொலைகள்சூழ்ந்த களவெலாம்
> செற்றொருவரைச் செய்ததீமைகள் இம்மையேவரும் திண்ணமே:
> மற்றொருவரைப் பற்றிலேன்மற வாதெழுமட நெஞ்சமே
> புற்றாவுடை பெற்றமேறி புறம்பயந்தொழப் போதுமே"
>
> —சுந்தரர்.

அவ்வாறு சம்பவிக்காது, அச்சிவனுக்கு மரணம் சம்பவிக்குமாயின், அவ்வினை அச்சிவனை மறுசன்மத்தில் தொடரும். இதனால், இம்மையில் சொர்க்க நரகங்கள் உலக வாழ்க்கையில் கலந்திருப்பதை நாம் பிரத்தியட்சமாய்க் காண்கின்றோம். சிறைச்சாலையிலுள்ள குற்றவாளி, நரகத்தை அநுபவிக்கின்றான். அவனுடன் சதாவிருந்தும், எல்லாக் குற்றவாளிக்கும் தண்டனைகளை நிறைவேற்றும் அச்சாலைத் தலைவனோ, பெரிய ஊதியம் பெற்றுச் சுகமான இல்வாழ்க்கை நடத்துகின்றான். எனவே, ஒரே இடமானது, ஒருவனுக்கு நரகமாயும், மற்றொருவனுக்குப் பொன்னகராயுமிருக்கின்றது. சிறைச்சாலையை விட்டு நமது இல்லத்தை நோக்குவோம்; தாய் தந்தையர் வருந்துவதும் உழைப்பு தீராதிருப்பதுமாய் ஒயாக்கஷ்டஸ்திதியிலிருக்க, அவர்கள் மைந்தர்கள் ஒரு கவலையுமின்றிச் சுகத்தை அநுபவிப்பது நாம் காண்கின்றோமன்றோ? இவ்வாறு சுவர்க்கமும் நரகமும், நிலைமைக்கும், பார்வைக்கும் ஏற்றவாறு மாறுகின்றன. சுவர்க்கத்திலுள்ளவர்களை இறுமாப்புடன் காலக்ஷேபம் செய்யவொட்டாமலும், நரகவேதனைப் படுவோரை வருந்தவொட்டாமலும், நமது சமயமானது மனதைக் குடையும் ஒரு அற்புத யந்திரம் போலிருக்கின்றது. இதுவே, சைவ சமயத்தின் பெருந்தொழிலாகும்.

இனிக் கடவுளும், முத்தியும் என்னும் விஷயங்களின் சிறப்பு அங்கங்களைக் கவனிப்போம்: நமது சமயத்தில் பொன்னுலகம் முத்தி என்று கருதப்படவில்லை. அதை இந்திரலோகமென்றும், உலகத்திலுள்ள இன்பங்களைப் பன்மடங்கு அதிகரித்து அநுபவிக்க அது இடமென்றும், பலகாலம் அங்கு வசிக்க அமுதபான முண்டென்றும், வேண்டும் பொருள்களைக் கொடுக்கக் கற்பகத்தரு உண்டென்றும் இன்னும் பற்பல தேவ போகங்களைப் பெற்ற பொன்னுலகமும் அழியத்தக்கதென்றும் கூறும்; அவற்றைப் பொருளென எண்ணலாகாதென்றும் நமது மறைகள் கூறும். எனவே, சைவ சமயத்தின்கண், முத்தியெனக் கொள்ளப்பட்டது யாது? எனின், சைவத்தில் முத்தியாவது, "சாயுச்சியம்" (Perfect union of the individual with the Universal Soul) அதாவது, சிவத்தன்மை வாய்ந்து அன்பே உருவமாய்த்

திகழ்தல்; எனவே சைவமுத்தியானது நான் எனது என்னும் பற்றறுத்த போதே தான் என்று வந்து நின்ற இன்பமாய்த் திகழ்வதாம்.

“ஊனாகி உயிராகி அதனுள் நின்ற
உணர்வாகி பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்றாய்
நானேது மறியாமே என்னுள் வந்து
நல்லனவுந் தீயனவுங் காட்டா நின்றாய்
தேனாருங் கொன்றையனே நின்றியூராய்
திருவானைக் காவிலுறை சிவனே! ஞானம்
ஆனாயுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
அல்ல கண்டங் கொண்டடியேன் என்செய்கேனே”

இம்முத்தியில், எல்லாம் வல்ல இறைவன் சச்சிதாநந்த சொரூபமாய் விளங்குகின்றான்; சத்திலக்கணமாய் ஒய்வில்லா நடனம், அம்பலத்தில் செய்கின்றான். அந்நடனத்தாலே உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பொருள்களி னியக்கமும் நிலைகுலையாது நிற்கின்றது. நமக்குக் காணப்படும் அசைவற்ற பொருள்களும் ஒருவகை இயக்கம் பெற்றுச் செல்லா நிற்கும். நமது கோளங்கள் சூரியனைச் சுற்றி ஓடுவது போல் சூக்கும அணுவிலுள்ள காரண அணுக்களின் ஓட்டமும் நடராஜப் பெருமான் நடனத்தின் காரிய மாகவே காணப்படுகின்றது. ஒரு நிமிஷமாகினும் அம்பலக் கூத்து நிற்கு மாயின், அணுமுதல் அண்டங்கள் வரையிலுள்ள எல்லாக் கூத்துகளும் நின்று விடும். இக்கூத்தைப் பதஞ்சலி முனிவரைப்போல் கண்டு களித்து, தான் என்பதை முற்றும் மறந்து அதுவே தானாய் நிற்கும் ஆநந்த வடிவமே சை வத்தின் முத்தியாம். எனவே, சிவபெருமான் எங்கும் நிறைந்து இன்பம் ஊற்றுவதை ஜீவன் முத்தருக்கு அங்கங்கு உள்ளவிடத்திலேயே அனுப விப்பார். இவ்வாநந்தம் நித்திரையிலுள்ள மூடவின்பமன்று. அறிவுடன் கூடிய இன்பமாதலால் சித்தானந்தமாகும்.

கடவுளானவர், ஒவ்வொரு உயிருக்கும் உயிராய் நிற்பது ஒரு முக மாயும்; உலகத்தில் எள்ளில் எண்ணெய்போற் கலந்திருப்பது மற்றொரு முக மாயும்; அடியார்கள் “எந்தாய்” என்று அழைத்த மாத்திரத்திலேயே ‘இருந்தேன்’’ என வெளிவரும் லிங்க மூர்த்தம் ஒரு முகமாயும்; சுடலையில் பேயோடாடுவது மற்றொரு முகமாயும்; கயிலையில் உமையவளோடு இருப் பது பின்னும் ஒரு முகமாயும், ஆக, ஐவகை முகங்களான பஞ்சான னாய்ப், பஞ்சாக்கர சொரூபனாய் விளங்குவான். இதனுடன் பேதமின்றி அறிவுடன் அதுவே தானாய் நிற்கும் நிலை, முத்தி நிலை என்று மேலோர் கூறுவர். அத்தகைய முத்தி எவ்வாறு பெறலாமெனின் மும்மல சம்பந்த முழுமையுமற்று அன்பே வடிவாய்த் திகழ்ந்தாலன்றி அந்நிலையை எய்துவ தாகாது. அவ்வாறு அந்நிலை எய்தியவர் மீள்வதில்லை. அந்நிலையில் தீவினை யற்று, புலன்கள் பந்தம் அற்று, ஒன்றிய மனத்துடன் ஞான வடிவாய் உள் ளம் திகழும். இந்நிலையே முத்தி நிலை என்பது அப்பர் பாசுரத்தான் வெளி யாகும்.

“வென்றானைப் புலனைந்து மென்தீவினை
கொன்றானைக் குணத்தாலே வணங்கிட
நன்றானம் மனம்வைத்திடு ஞானமாம்
ஒன்றானைக்கண்டு கொண்டதென் னுள்ளமே.”

ஆகையால், நமது சமயத்தில் முத்தி என்னப்பட்டது இறந்தபின் பெறும் பேறன்று. ஒவ்வொரு ஜீவனும் பிரத்தியட்சத்தில் இம்மையி

லேயே பெறும் பேருகும். ஏனைய சமயங்களோ மரணத்துக்கு முன்னர் முத்தி உண்டென்று கூறுவதில்லை. சைவசமயம் ஒன்றே உயிருள்ளபோதே முத்தியை வற்புறுத்தி விளக்கும். அதைத் தாயுமானவர் தன் அநுபவத்தினின்றும் பின்வரும் செய்யுளால் விளக்குகின்றார்:—

"யானெனல் காணேன் பூரண நிறைவில்
யாதினு மிருந்த பேரொளி நீ
தானென நிற்கும் சமத்துற வென்னைத்
தன்னவ ளுக்கவும் தகுங்காண்
வானென வயங்கி யொன்றிரண் டென்ளு
மார்க்கமா நெறிதந்து மாருத்
தேனென ருசித்து என்பரைக் கலந்த
செல்வமே சிற்பர சிவமே."

இவ்வாறு சைவ சமயமானது தடஸ்த லக்ஷணத்திலும் ஏனைய சமயங்களினின்றும் பேதப்படுவது காண்க. இதன் முக்கிய நோக்கமாவது காகத்தைப் போல் உறவுடன் யாவரையும் அருட் பிரவாகத்தை உண்ண அழைப்பதுவேயாம். இக்கருத்தையே முன் வைத்துச் சிவபெருமான் பேயோடாடுகின்ருர். அவருடன் சம்பந்தப்படுவதே அன்பின் தொழிலாம். இதில் வஞ்சகம், பொருமை முதலியவற்றிற்கு இடமேயில்லை. உயிர்த் துணைவனை கற்புறு மனைவி கைப்பற்றி வாழ்நாள் நடத்துவது போலும், முன்னிலையேயன்றித் தன்மை ஒழித்த தத்துவமாகும். இதைப் புகலி வேந்தர் திருக் கழுமலத் திருப்பதிகம் ஒன்றில் மிகவும் அழகாகப் பின் வருமாறு விளக்குகின்ருர்:

"பத்திப்பேர் வித்திட்டே பரந்த ஐம்புலன் கள்வாய்ப்
பாலே போகா மேகாவாப் பகையறும் வகைநினையார்
முத்திக்கே விக்கத்தே முடிக்குமுக்கு ணங்கள் வாய்
மூடாவூடா நாலந்தக் கரணமும் ஒருநெறியாய்ச்
சித்திக்கே யுய்த்திட்டுத் திகழ்ந்த மெய்ப் பரம்பொருள்
சேர்வார் தாமே தானுகச் செயுமவன் உறையுமிடங்
கத்திட்டோர் சட்டங்கங் கலந்திலங்கு நற்பொருள்
காலே யோவா தார்மேவுங் கழுமல வளநகரே." —சம்பந்தர்.

அறிக்கை :— திருநாவலூரில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகட்குக் கும்பாபிஷேகம் நாளது தைமீ கஅ௨ திங்கட்கிழமை நடைபெறும். ஆங்கு சமாஜப் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று நடைபெறும்.

பிரசபை நிகழ்ச்சிகள் :—தூத்துக்குடி சைவசித்தாந்த சபையின் 49-ம் ஆண்டு நிறை விழாவும், மதுரை சைவசித்தாந்த சமாஜத்தின் முதலாண்டு நிறைவிழாவும் சைவத்திருவாளர் - டி. கே. சிதம்பரநாதமுதலியார் (H. R. E. Board Commissioner) அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றன. விவரங்கள் அடுத்த இதழில் வெளிவரும்.

சைவசித்தாந்த மகா சமாஜ

இருபத்தேழாம் ஆண்டு நிறைவு விழா

[G. கலியாணம், உதவிக் காரியதரிசி, சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம்.]

இந்த சமாஜத்தின் 27-ஆம் ஆண்டு விழாவும், சைவர் மகாநாடும், சைவ இளைஞர் மகாநாடும், சைவ மங்கையர் மகாநாடும், கூவம் என்று வழங்கும் திருவிற்கோலத்தில், கூவம் சைவசித்தாந்த சபையின் ஆதரவில், 1932-ம் ஆண்டு, டிசம்பர் மாதம் 30௳ வெள்ளிக்கிழமை முதல் மூன்று நாட்கள் வரையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றன.

முதல்நாள் வெள்ளிக்கிழமை (30-12-32) மாலை சுமார் 4-மணிக்குத் திருக்கோயில் வழிபாடும், தேவார பாராயணமும் நடந்தபின், மகாநாட்டுத் தலைவர் சைவத் திருவாளர் - மா. வே. நெல்லையப்ப பிள்ளை, பி. ஏ. அவர்களும் சமாஜத்தினரும் மேள வாத்தியத்துடன் ஊர்வலமாக அழைக்கப்பட்டு, கூவம் தாலூக்கா போர்டு பள்ளிக்கூடத்திற்குச் சென்றனர். திரு. சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் தமிழ்மறை யோத, $4\frac{1}{2}$ மணிக்குக்கூட்டம் ஆரம்பித்தது. சமாஜ அமைச்சர் திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் பி. ஏ., பி. எல். அவர்கள், முன் மொழிய, திருவாளர்கள் கூவம் வீ. துரைசாமி முதலியார், தூத்துக்குடி ந. சிவகுருநாத பிள்ளை, வித்துவான் மறை. திருநாவுக்கரசு, G. கலியாணம், பி. ஏ., Dip. Econ. ஆகியவர்கள் பின்மொழிய, தலைவர் அவர்கள் அவைத்தலைமை பூண்டார்கள். வரவேற்புப் பத்திரம், ஆண்டு அறிக்கைப் பத்திரம் வாசித்து அங்கீகரிக்கப்பட்டன. இவைகள் மகாநாட்டில் வழங்கப்பட்டன. பின்னர் தலைவரவர்கள் பேருரை நிகழ்ந்தது. (இதனை மற்ரோரிடத்திற் காண்க.) பின்னர் திருக்குறள் விளக்க உரையாசிரியர் திரு. கி. குப்புச்சாமி முதலியார் அவர்கள் "திருவெம்பாவை" என்பதுபற்றிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். திருவெம்பாவை என்பதன் பொருளும், அது மணிவாசகப் பெருமான் திருவண்ணாமலையில் மார்கழித் திங்களில் நீராடச் சென்ற பெண்களுக்காகப் பாடியதாகவும், முதல் எட்டுப் பாக்களில் நவசத்தி எழுந்ததைப் பற்றியும், பின்னர் ஆண்டவன் எவ்வித தகுதி யுடையான் என்பதையும், எவ்வித நீரில் எப்படி நீராடவேண்டும் என்பதையும், எல்லாக் காப்பியங்களிலும் கூறுவதுபோல், மழைப்பொழிவு அதாவது ஆண்டவன் திருவருட் பொழிவு கூறப்படுகிறதென்றும், அப்பாட்டுகளின் உள்ளுரைப் பொருள்களை மிகவும் அழகாக எடுத்துரைத்தார்கள்.

தூத்துக்குடி திரு. ந. சிவகுருநாத பிள்ளை அவர்கள் "சிவஞான சித்தி" என்னும் பொருள்பற்றி அரிய விரிவுரை ஆற்றினார்கள். சிவஞான சித்தியார் சிவஞானபோதத்தின் வழிநூலென்றும், பரபக்கத்தில் பல சமய உண்மைகளையும் அதன் மறுப்புகளையும், சுபக்கத்தில் பசு பதி பாச இலக்கணங்களையும், வேதாகமங்களில் விளங்காத உண்மைகளையும் விளக்கும் ஞானநூல் 'சித்தியார் என்றும் இனிமையாய்ப் பேசினார்கள்.

பின்னர், வித்வான் திரு. மறை. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் "மெய்ப்பொருள் நாயனர்" என்னும் பொருள்பற்றிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்துங்கால் ஈசன் அடையாளங்களுடையவர்கள் யாரே யாயினும் மெய்யடியாராக மெய்ப்பொருள் நாயனர் எண்ணினரென்றும், திருநீறு அணிந்த எல்லாரையும் ஒன்ருகக் கருதவேண்டும் என்றும் மிகவும் விளக்கமாக எடுத்துச்சொன்னார்கள். தலைவர் தம் கருத்துரை பேசியபின் இரவு $8\frac{1}{2}$ மணிக்குக் கூட்டம் இனிது முடிந்தது.

இரண்டாம் நாள் சனிக்கிழமை (31-12-32) காலை சுமார் 9 மணிக்கு திருக்கோயில் வழிபாடு நடந்தபின், திருவாசக முழக்கத்துடன் சைவ இளை

ஞர் மகாநாட்டுத் தலைவர், திரு. தி. கு. கி. நாராயணசாமி நாயடு அவர்கள் ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்லப்பட்டுக் கூட்டம் ஆரம்பித்தது. அமைச்சர் திரு. மறை. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் வரவேற்புரையின்பின், தலைவர் தம் பேருரையை நிகழ்த்தினார்கள். (இது அடுத்த இதழில் வெளிவரும்.) பின்னர், திரு. G. கலியாணம் பி. ஏ. Dip. Ec. அவர்கள், "தந்தைதாய்ப் பேண்" என்பது பற்றியும், புலால் மறுத்தல் சங்கச் சொற்பொழிவாளர் திரு. S. S. பெருமாள் பி. ஏ. அவர்கள், "இளைஞர் தற்போதைய கடமை" என்பதுபற்றியும், திரு. துரைக்கண்ணன் அவர்கள் "திருக்கோயில் வழிபாடு" என்பதுபற்றியும், திரு. மாணிக்கவாசகம் "இளைஞர் தொண்டு" என்பதுபற்றியும் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார்கள். தலைவர் தம் முடிவுரையில் தீண்டாமையால் உண்டாகும் தீமைகளைப்பற்றி மிக விரிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

தேவாரப் பரிசுப்போட்டிச் சீட்டுகள் பகிரங்கமாகக் குலுக்கப்பட்டு ஆறு பரிசுகள் எடுக்கப்பட்டன. இப்பரிசுச் சீட்டுக்களின் எண்கள் முறையே 333, 545, 53, 448, 436, 221 ஆகும்.

மாலை 2 மணிக்குமேல் மங்கையர்மகாநாடு ஸ்ரீமதி. பண்டிதை. கிருஷ்ணவேணி யம்மையார் தலைமையில் நடந்தது. ஸ்ரீமதி. பத்மாவதி யம்மையார் முதலியோர் பேசினார்கள். கூட்டத்திற்குத் திரளான பெண்மக்கள் வந்திருந்தார்கள்.

பின்னர் 4½ மணிக்குச் சமாஜக்கூட்டம் தொடங்கப்பட்டது. கடவுள் வாழ்த்துக்குப்பின், அறநிலையப் பாதுகாப்பு மன்ற அமைச்சர், திரு. சி. எஸ். சுவாமிநாதமுதலியார் பி. ஏ., அவர்கள், "சமய உழைப்பும், வயிற்றுப்பிழைப்பும்" என்பதுபற்றிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். சமய உழைப்பையும், வயிற்றுப் பிழைப்பையும் விட்டுவிடக் கூடாதென்றும், வெளிவேடமின்றிச் சமய உழைப்பு செய்யமுடியும் என்றும், வயிற்றுப் பிழைப்பிலேயே கடவுள் ஒருமைப்பாடு ஏற்பட்டு விடுகிறதென்றும் பேசினார்கள்.

இராணிமேரிக் கல்லூரி ஆசிரியர் ஸ்ரீமதி. இராஜேஸ்வரி அம்மாள் எம். ஏ., எல். டி., அவர்கள், "சைவ சமயத்தின் சிறப்பியல்பு" என்பதுபற்றி விரிவுரையாற்றினார்கள். வேறு சமயங்களில் இல்லாத சில சிறப்பியல்புகளைச் சைவ சமயம் உடையதா யிருக்கிறதென்பதை மிகவும் விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். (இதன் சுருக்கத்தை மற்றோரிடத்திற் காண்க.)

பின்னர் வழக்கறிஞர், திரு. ஈ. ந. தணிகாசல முதலியார் பி. ஏ., பி. எல்., அவர்கள், "சம்பந்தர் பதிக அமைப்பு" என்னும் பொருள்பற்றி அரியதொரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். அதில், சம்பந்தர் பதிகத்தில் முதல் ஏழு பாட்டுகள் ஏழு உலகங்களைக் குறிக்கும் என்றும், அடுத்த மூன்று பாட்டுகள் ஆணவம், கன்மம், மாயை இவைகளைக் குறிக்கும் என்றும், ஒரு விளக்கப் படத்துடன் பல ஆழ்ந்த கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

பிறகு "நவசக்தி" ஆசிரியர், திருவா்ளர். திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள், 'கண்ணப்பர்' என்னும் பொருள்பற்றி சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். கண்ணப்பர், நாயன்மார்களில் தொன்மையானவர் என்றும், மனிதர்களல்லாத ஜீவராசிகட்கும் ஆண்டவன் அருள் செய்வான் என்றும், திருவருள் நெறிக்கு உயர்வு, தாழ்வு இல்லையென்றும், கடவுளுக்குரிய பூசை அன்பேயென்றும் மிகவும் இனிமையாகப் பேசினார்கள்.

அதற்குப் பிறகு, திரு. பு. சமரபுரி முதலியார் அவர்கள் "மாணிக்கவாசகர்" என்பதுபற்றி விரிவுரை யாற்றினார்கள். சிவன், மேலாம் கடவுள் என்பதையும், ஆன்மா இறைவனுக்கு அன்பு செய்யும்பொழுது பித்துக் கொண்டு விடுகிறதென்றும், அது ஜீவத்தன்மை யொழிந்து சிவத்தன்மை

அடைவதையும், உலக இன்பத்தைப் பாடாமல் ஆண்டவனையே பாடவேண்டும் என்பதையும் திருவாசகத்தின் பல பாட்டுகளை மேற்கோளாகக் காட்டி, பாட்டுகளை இனிமையாகப் பாடி யாவரையும் மகிழ்வித்தார்கள்.

தலைவர் தம் கருத்துரையில் உடல், உயிர் என்ற இரண்டில் ஒன்றில்லாமல் மற்றது விளங்காதென்றும், சாதி உடலைப்பற்றியதென்றும், சமயம் உயிரைப்பற்றியதென்றும் கூறினார்கள். இரவு 8½ மணிக்குக் கூட்டம் இனிது முடிந்தது.

மூன்றும் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை (1-1-33) காலை 9 மணிக்குக் கூட்டம் ஆரம்பித்தது. முதலில் காரியக்கூட்டம் நடைபெற்றது. திரு. ச. சச்சிதானந்தம்பிள்ளை அவர்கள் ஆங்கிலத்திலுள்ள சமய சம்பந்தமான அரிய விஷயங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தருவதாகவும், திரு. ம. பாலசுப்பிரமணியமுதலியார் அவர்கள் மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் சைவசமயத்தைப்பற்றி ஒருநூல் ஆங்கிலத்தில் இயற்றித் தருவதாகவும், திரு. மறை. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் "சித்தாந்தம்" பத்திரிகைக்கு நூறு சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தருவதாகவும், திரு. தி. கு. கி. நாராயணசாமிநாயடு அவர்கள் சமய சம்பந்தமான கல்வெட்டுகளைப் படியெடுத்துக் கொடுப்பதாகவும், திரு. மாணிக்கவாசகம் அவர்கள் சமாஜவெளியீடுகளை வீடுதொறும் சென்று விற்பனை செய்வதாகவும் வாக்களித்தார்கள்.

பின்னர் திரு. இராவ்சாகிப். கனகசபைப் பிள்ளையவர்கள், "கிராமநூல் நிலையங்களைப்" பற்றி நீண்டதொரு சொற்பொழிவு செய்தார்கள். பெங்களூர் சமரசவேத சன்மார்க்க சங்கத்தினர் அனுப்பிய "திருமுருகாற்றுப்படை"யின் பிரதிகள் யாவர்க்கும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டன. தீண்டாமை விலக்கின் காரணங்களை திரு. ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளையவர்களும், தீண்டாமையுண்மையின் காரணங்களை திரு. கி. குப்புச்சாமி முதலியார் அவர்களும் எழுதி வெளியிட்ட பிறகு ஒரு மாதத்தில் சமாஜ அங்கத்தினர் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. பிறகு உத்தியோகஸ்தர் தேர்தல் நடந்தது. (இதன் முடிவு அடுத்த இதழில் வெளிவரும்.) பிறகு, காலைக்கூட்டம் சுமார் 12¾ மணிக்கு முடிந்தது.

மாலை 2¼ மணிக்கு மறுபடியும் கூட்டம் ஆரம்பித்தது. கடவுள் வாழ்த்துக்குப் பின், திரு. கே. வைத்தியநாதமுதலியார் அவர்கள் "தீண்டாமை" என்பது பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். தீண்டாமை ஆதியில் எப்படி ஏற்பட்டதென்றும், அறிவால்தான் மக்கள் உயர்குலம், தாழ்குலம் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் என்றும் பேசினார்கள்.

பிறகு கீழ்வரும் தீர்மானங்கள் நிறைவேறின:—

(1) அடுத்த தேவாரப் பதிப்புகளைச் சேக்கிழார் அருளிய காலவரிசை முறையில் செப்பங்களோடு பதிப்பிக்கவேண்டும்.

(2) இச்சமாஜம் சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆதரவிலுள்ள சங்கீத கலாசாலையில் தேவார திருவாசக இசைநூல்களைப் பாடத்திற்குப் புறக்கணிதத்தைக் குறித்து வருந்துவதோடு, தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்ட இந்தபல்கலைக் கழகத்தில் இவைகட்குத் தக்க இடம் கொடுத்துக் கற்பிக்க வேண்டுகிறது. இத்தீர்மானத்தை அக்கழகம் கண்ட தலைவர்க்கும், கழக உட்குழுவினர்க்கும் (Syndicate members) அனுப்ப சமாஜ அமைச்சர்க்கு அனுமதி தருகிறது. (இதைப்பற்றிக் கவனிப்பதாக சமாஜத்துக்கு விஜயம் செய்த திரு. டி. சிவராமசேதுப் பிள்ளையவர்கள் கூறினார்கள்.)

(3) கோயில்களில் படி எடுக்கப்படும் கல்வெட்டுகளிலுள்ள சமயக் குறிப்புகளை அறிந்துகொள்ள வேண்டியிருத்தலின் சாசன சாலையில் சாசனங்களைப் பார்க்கவும், முக்கியமான சாசனங்களை வெளியிடவும் அரசாங்க

சாசனசாலைத் தலைவர் அவர்களை அனுமதிகொடுக்குமாறு இச்சமாஜம் கேட்டுக் கொள்கிறது.

அதன் பிறகு சிற்றார் போதனுமுறைக் கல்லூரித் தலைமை ஆசிரியர், திரு. ச.சச்சிதாநந்தம் பிள்ளை அவர்கள், பி. ஏ. எல். டி "நால்வர் வாழ்க்கையும் நாட்டு முன்னேற்றமும்" என்பதுபற்றி நீண்டதொரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். நம் நாட்டின் தற்காலநிலையையும், நால்வர் காலத்து ஜன சமூக நிலையையும், நால்வர் அருங்குணங்களையும், சிவபக்தி ஏற்பட்ட காலத்தில் பிறப்புக்கட்டு உடைய வேண்டும் என்றும், சாதி சமயத்துள் மாயும், சமயம் சுவானுபூதியில் மாயும் என்றும், நால்வர்கள் தங்கள் காலத்துச்சமயச் சிக்கல்களை நீக்கியது போல் நாமும் நம்காலத்துச் சிக்கல்களை விலக்க முயல வேண்டும் என்றும் இனிமையாக எடுத்துரைத்தார்கள்.

"மூவர் தமிழும் முத்தமிழும்" என்னும் பொருள் பற்றிக் குடவாயில், போர்டு உயர்தர பாடசாலைத் தலைமையாசிரியர், திரு. சாமிவேலாயுதம் பிள்ளை பி. ஏ. எல். டி. அவர்கள், ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். தேவாரத்தில் மூன்றுவித தமிழும் இருப்பதாகவும், தமிழ்நாட்டுச் சங்கீதக் கூட்டங்களில் தெலுங்கு பாட்டுகளே அதிகம் பாடப் பெறுகிறதென்றும், வேறு நாடுகளில் அப்படியில்லையென்றும், பொருள் தெரியாத பாடல்களைக் கேட்பதால் பயனில்லையென்றும் கூறினார்கள்.

பின்னர் திரு. சே. சிவஞானம் பிள்ளையவர்கள் "திருஞானசம்பந்தர்" என்பது பற்றி ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள்.

காவிந்தண்டலம் திரு. வேதாசல முதலியார் அவர்கள் "உருவ வழிபாடு" என்பது பற்றிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தும் போது உருவ வழிபாட்டின் அவசியத்தைப் பற்றி உதாரணக்கதைகளோடு விளக்கினார்கள்.

அதற்கப்பால் தூத்துக்குடி திரு. ந. சிவகுருநாத பிள்ளை அவர்கள் "சித்தாந்த முத்தி" என்பது பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள்

திரு. வி. சே. ஆறுமுக முதலியார் அவர்கள், "மெய்ப்பொருள் நாயனர் திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனர், திருநீலகண்ட நாயனர், இளையான் குடி மாற நாயனர், நந்தனர், அப்பூதியடிகள்" ஆகியவர் சரித்திரங்களைப் புகைப் படங்களுடன் விரிவுரை செய்தார்கள்.

திரு. கி. குப்புச்சாமி முதலியார் அவர்கள், "திருக்குறளும், சைவமும்" என்பது பற்றிச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்கள். திருக்குறளில் கடவுள் வாழ்த்து, நீத்தார் பெருமை என்ற அதிகாரங்களிலுள்ள கருத்துகட்கும், தேவார திருவாசகங்களிலுள்ள கருத்துகட்கும் ஒற்றுமை காட்டி நகைச்சுவைபடப் பேசினார்கள்.

பின்னர், தலைவர் தம்முடிவுரையில் தாம் கடவுள் உண்டென்ற நம்பிக்கையுடையவரென்றும், கடவுள் சைவசமயத்தில் மக்களுடன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்றும், சமய வாழ்க்கையே மேலானதென்றும், எல்லாருடைய நலத்தையும் கருதுபவனே உயர்ந்தவன் என்றும், தம்முடைய சொந்த அனுபவங்களைக் காட்டிப் பேசினார்கள்.

கடைசியாக அமைச்சரவர்களும், கூவம் சைவசித்தாந்த சபையினரும் தலைவர், சொற்பொழிவாளர் முதலியோர்க்கு வந்தனம் கூற, கூட்டம் இரவு சுமார் 10 மணிக்கு இனிது முடிந்தது. பின்னர் கூட்டத்தினர் திருவாசகத்தை யோதிக்கொண்டு ஊர்வலமாக விடுதிக்குச் சென்றனர். மூன்றுநாட்களிலும் கூட்டம் சிறப்பாக நடைபெற, கூவம் சைவசித்தாந்த சபையாரும், சிறப்பாக திரு. வி. துரைசாமி முதலியார் அவர்களும் செய்த பேருதவி பெரிதும் போற்றத்தக்கது. ஓம் சிவம்.